

**UNIVERSITAT AUTÒNOMA DE BARCELONA
FACULTAT DE LLETRES
DEPARTAMENT D'ART**

**VICENT GARCIA JULBE:
ESTUDI I CATALOGACIÓ
DE LA SEUA OBRA.**

TESI DOCTORAL

**Presentada per
Antoni F. Ripollés Mansilla**

**Director:
Dr. Francesc Bonastre Bertran**

BARCELONA, 2002

Als meus pares

AGRAÏ MENTS

Vull expressar el meu agraï ment a tota una sèrie de persones que han contribuï t amb el seu testimoni o la seua ajuda i han fet possible la recopilació de la majoria de les dades que han servit per a l'elaboració d'aquesta tesi.

Al Dr. Francisco Baila, que em va suggerir el tema d'investigació per a la tesi.

Al Dr. Francesc Bonastre, director de la tesi per la seua ajuda desinteressada i el seu recolzament.

Al doctor Carlos Villanueva i al doctor Josep Pavía per les seues indicacions en el camp musicològic.

A tots els deixebles de Vicent Garcia que tenen al seu càrrec la tasca d'arxius allà on ell va ser mestre de Capella, els agraesc la seua inestimable col· laboració en la recerca de les seues obres. a Lugo, D. Amador López; a Lleida el Dr. Melchor Bajen; a València, D. Emilio Meseguer, i a Tortosa D. Isàï es Riba.

De la mateixa manera i pels mateixos motius, també vull agrair la seua ajuda a Reyes Nacher, presidenta de la Congregació de la Mare de Déu del Rosari de Vila-real; a Manuel Torada, director de la Coral Vicent Ripollés, company i amic, i a Manuel Royo, president de la Coral Garcia Julbe de Vinaròs.

També he trobat a Vinaròs totes les facilitats per l'estima i el record que guarden al seu fill predilecte. Gràcies a Agustín Delgado, a Joaquín Simó, a Ramón Redó i a Juan Bover per les seues aportacions personals.

També a les seues nebodes Ana Jesús i Mª Pilar que han confiat des del primer moment en la dedicació del meu treball.

Agraisc també al meu cap de Departament, Miguel Salvador, el seu recolzament incondicional. Als companys Berta Gil i Ximo Ortells, Javier Solsona i al que fóra també deixeble de Vicent Garcia, Joan Llidó, així com a Manel Sifre. Vull donar-los les gràcies per les seues correccions i indicacions.

En el capítol personal, vull dedicar unes paraules d'agraïment als meus germans Sergi i Alejandro que m'han acompanyat a Lugo i a Tortosa respectivament, i al meu germà Pablo.

Però, sobre tot, a la meua dona que ha estat tot el temps al meu costat, i a qui he robat alguna que altra primavera. Gràcies, Tatiana.

INDEX

ABREVIATURES	7
I. INTRODUCCIÓ	9
II. BIOGRAFIA.....	15
1. Notes biogràfiques	17
1.1. Les fonts	17
1.2. Vinaròs 1903-1914.....	19
1.3. Tortosa 1914- 1928.....	20
1.4. Lugo 1928-1942.....	21
1.5. Lleida 1942-1944	22
1.6. València 1944-1949	22
1.7. Tortosa 1949-1970.....	23
1.8. Vinaròs 1970-1997	25
1.9. Vicent Garcia: compositor i musicòleg	25
CITES	28
2. Vinaròs 1903-1914	31
3. Tortosa 1914- 1928	35
4. Lugo 1928-1942	41
5. Lleida 1942-1944.....	53
6. València 1944-1949.....	57
6.1.Vila-real.....	58
7. Tortosa 1949-1970	63
8. Vinaròs 1970-1997	87

III. OBRA	99
1. Antecedents.....	101
1.1. La música sagrada i el <i>motu proprio</i> de Pius X.....	101
1.2. La formació musical.....	111
2. Estudi de l'obra musical	117
2.1. Lugo (1928-1942).....	117
2.1.1. Les obres	120
2.2. Lleida (1942-1944).....	127
2.2.1. Les obres	128
2.3. València (1944-1949).....	134
2.3.1. Les obres	134
2.3.2. Les obres a la Mare de Déu del Rosari de Vila-real.....	136
2.4. Tortosa (1949-1970).....	137
2.4.1. Les obres	143
2.5. Vinaròs (1970-1997)	161
2.5.1. Les obres	162
3 Catalogació de l'obra musical.....	171
3.1. Metodologia.....	171
3.1.1. La catalogació sistemàtica.....	171
3.1.2. La catalogació cronològica	173
3.1.3. La catalogació per arxius.....	173
3.1.4. La catalogació per títols	178
3.2. Els catàlegs.....	179
3.2.1. Catàleg sistemàtic	179
3.2.2. Catàleg cronològic.....	213
3.2.3. Catàleg per arxius.....	225
3.2.4. Catàleg per títols	271

4. L'obra Musicològica	283
4.1. <i>Maestros españoles del siglo</i>	
<i>de oro de la polifonia vocal</i>	283
4.2. <i>Danzas del Santísimo Corpus Christi</i>	
<i>de Juan Bautista Comes</i>	286
4.3. <i>Canciones y villanescas espirituales</i>	
<i>de Francisco Guerrero. (Vol I i II)</i>	287
4.4. Transcripció a notació moderna i partitura	
<i>de la Colección Completa de la Polifonía</i>	
<i>Jacobeá del Siglo XVII del Arxiu Musical</i>	
<i>de la Catedral de Santiago de Compostela</i>	289
4.5. Les transcripcions de l'Arxiu de la Catedral	
<i>de Tortosa</i>	296

IV. CONCLUSIONS 299

V. BIBLIOGRAFIA 303

VI. APÈNDIX I: RECERCA GRÀFICA

1. Imatges	VI-1
2. Textos i cartes personals.....	VI-39
3. Documents.....	VI-49
4. Programes de Concert.....	VI-59
5. Honors.....	VI-85
6. Enregistraments	VI-97

VII. APÈNDIX II: PARTITURES

1. Missa <i>Fons Bonitatis</i> (ca.1930).....	VII-1
2. Missa en Sib (ca. 1936)	VII-17
3. <i>Tu es Petrus</i> (1942)	VII-31
4. <i>Miserere</i> (1943)	VII-35
5. Missa <i>In laudibus</i> (1950).....	VII-53
6. <i>Magnificat</i> (1950).....	VII-87
7. <i>Te Deum Laudamus</i> (1951)	VII-101
8. <i>Tota Pulchra</i> (1954).....	VII-115
9. Cantata <i>In dedicatione Ecclesiae</i> (1955).....	VII-121
10. Missa <i>Jubilar</i> (1959).....	VII-153
11. Tríptic responsorial (1983)	VII-237

ABREVIATURES

ADg	Agustín Delgado	MRs	Associació Mare de Deu del Roser (Vila-real)
AjV	Ajuntament de Vinaròs		
Aprp	Arxiu Propi	NAlm	Església de la Nativitat d'Almassora
ArxV	Arxiprestal de Vinaròs		
BAlm	Biblioteca Municipal d'Almassora (Castelló)	RAy	Rosend Aymí
		RRd	Ramon Redó
BMCs	Biblioteca Municipal de Castelló	SLl	Seminari de Lleida
		SmLu	Seminari de Lugo
BMLl	Biblioteca Municipal de Lleida	STor	Seminari de Tortosa
		UJI	Universitat Jaume I
BMLu	Biblioteca Municipal de Lugo	WWW	World Wide Web
CCh	Col·legi Corpus Christi de València		
CGJ	Coral Garcia Julbe		
CLl	Catedral de Lleida		
CLu	Catedral de Lugo		
CSt	Catedral de Santiago		
CTor	Catedral de Tortosa		
CVR	Coral Vicent Ripollés		
DTr	Diputació de Tarragona		
JulSe	Família Julbe-Serret		
JBv	Juan Bover		
JJV	Jutjat de Vinaròs		
JPv	Josep Pavia		
JSm	Joaquín Simó		

I. INTRODUCCIÓ

El 18 d'agost de 1997, vaig conèixer a Vicent Garcia Julbe. Estava a la residència "la Misericòrdia" de Vinaròs amb la seua germana Carmen. Assegut a una tauleta redona m'interrogava amb la seua mirada. Feia poc que el Dr. Francisco Baila m'havia suggerit com a tema de la meua tesi doctoral, l'estudi de l'obra de Vicent Garcia.

M'hi vaig presentar com professor de Música de la Universitat Jaume I de Castelló, i li vaig exposar l'objecte de la meua visita. Volia conèixer-lo i exposar-li les meues intencions: investigar, recopilar i catalogar la seua obra.

"Se lo prohibo!", va ser la seua contestació. I m'ho va repetir de nou: *"Se lo prohibo!"*.

A continuació i de manera distesa va començar a parlar-me de Vicent Ripollés, desplegant-se en alabances i recomanant-me projectar els meus esforços cap a la seua figura: *"Ell sí que necessita un estudi a fons"*.

Em va parlar de Lugo, de València, de Tortosa... i de Juan Ramon Herrero. Els seus ulls van brillar per moments al parlar del que va ser director i fundador del Conservatori de Castelló, de la Coral Vicent Ripollés i professor de Cant Coral a Castelló primer i amic meu després. Feia pocs dies que ens havia deixat després d'una llarga malaltia.

Em parlava amb un cert orgull humil dels quadres penjats en aquella habitació: el nomenament com a Monsenyor, la carta del Bisbe Moll, les notes de Jose Maria Peris... Però, en to d'advertència, afegia que ell no era ningú: *"jo no he fet res !; només he fet la meua faena lo millor que he sabut"*.

La meua visita a Vicent Garcia Julbe, es va quedar en un “*tornaré a xarrar més amb vostè...*”. Es va gitar. La seua germana de 99 anys em va dir un esperançador “*no te preocupes, és que estos dies es troba cansat; torna un altre dia...torna quan vulgues*”. Desconcertat com vaig sortir, una inquietud va nàixer dins de mi.

El 25 d'agost a la Jana (Baix Maestrat), una entrevista amb el Dr. Pavia sobre Garcia Julbe, m'obria els ulls cap a la necessària objectivitat científica amb què calia encarar-se amb aquest tema de la tesi. Era el mateix dia que Vicent Garcia ens deixava.

El dia 27, durant el funeral vaig poder comprovar allò que potser imaginava: Vicent Garcia era mereixedor d'un treball seriós i que, modestament, havia d'emprendre. La coral que portava el seu nom interpretant les seues obres, les autoritats, la banda amb la marxa fúnebre de Chopin, tot el poble de Vinaròs, eren allí. Però més que res em va impressionar aquella nombrosa presència de mossens cantant les seqüències gregorianes de la missa de difunts, un fet sense precedents per a mi.

Ara, quasi cinc anys després, entenc aquelles vivències i el seu perquè. Vicent Garcia havia sigut capaç per un dia i en el seu honor, de traslladar en el temps el fet pel qual va lluitar i treballar tota la vida: l'embelliment de la litúrgia a través de la música. Era el millor present i el millor adéu que podia rebre.

Si bé la pròpia vivència ínfima i personal no podia justificar totalment un treball d'investigació sí que ha sigut un punt de partida.

Vicent Garcia ha format part d'un llinatge que diverses circumstàncies han portat a la desaparició. Aquestes són les primeres impressions que s'extrauen de les diverses entrevistes arplegades a la premsa local de Vinaròs, i que descrivim al primer capítol. La seua formació havia estat forjada com havia sigut sempre en els mestres de capella: de Catedral a Catedral. Sempre aspirant a llocs de més importància.

D'aquelles entrevistes publicades en van sortir les primeres línies d'investigació basades en dues vessants clarament diferenciades: els testimonis orals i escrits de familiars, amics i deixebles (fonts secundàries) i la contrastació de fets a partir de la consulta de documents i arxius (fonts primàries).

Així, buscant el rigor científic i amb una metodologia positivista, hem anat allà on Garcia Julbe havia estat, no sols per consultar els arxius i els documents que pogueren ratificar els fets, sinó per veure i conèixer de més prop els mateixos llocs, la mateixa realitat que ell va viure.

El segon capítol reflecteix aquest camí, el de la seua vida, de Catedral en Catedral. Durant la reproducció d'aquest camí, pren cos la hipòtesi de treball: ¿Quines circumstàncies porten Garcia Julbe a truncar la seua trajectòria com a mestre de capella, director i compositor?

La consulta dels arxius catedralicis no sols ens permet recopilar les obres que hi va deixar en cadascuna d'elles, sinó que ens permet conèixer les emprentes deixades en cada lloc. Tots i cadascun dels arxivers han sigut deixebles de Vicent Garcia, i han coincidit en els seus testimonis: Vicent Garcia composava sols per a la funció litúrgica, sense més pretensions.

El tercer capítol, arreplega la catalogació cronològica i per arxius de les seues obres i explicita el paral·lelisme entre les obres i les directrius de Roma i dels bisbats per on va passar. L'anàlisi de les obres més representatives de cada període evidencia una evolució en l'estil, lligada amb tota seguretat a la mateixa formació de les respectives *schola cantorum* de cada seminari.

Menció a banda, mereix la seua tasca musicològica i d'investigació, continuadora de l'herència de Vicent Ripollés. La preocupació per les transcripcions, la recuperació de la polifonia dels segles XVI i XVII i la interpretació d'aquesta música han sigut un eix vertebrador en la seua vida musical com a formador i director de les *schola cantorum*.

L'última etapa a Vinaròs és la més variada. Les transcripcions ocupen la major part del temps a la dècada dels 70. La composició de música coral religiosa per a concert és un nou camp que Vicent Garcia explora amb un llenguatge en ocasions original, en ocasions tradicional. Les corals i la seua música és una forma d'arreplegar els fruits d'una collita a què cal afegir els importants homenatges i distincions que li han rendit els seus germans capellans, el poble de Vinaròs, Vila-real, músics, deixebles, i un llarg etcètera.

Una vida dedicada a una obra, la música sagrada, d'una manera que ja no ens serà possible conèixer. Una vida i una obra que justifiquen la necessitat d'una investigació. Així, sense deixar de ressonar dins de nosaltres les seues paraules de prohibició, li demane perdó en el meu nom i en el de la música.

II. BIOGRAFIA

1. NOTES BIOGRÀFIQUES

1.1. LES FONTS

Vicent Garcia Julbe és a ulls de la bibliografia nacional o internacional, desconegut. En cap manual especialitzat, o fins i tot general, trobem cap dada sobre aquest músic i musicòleg. Tampoc en obres generals de tipus enciclopèdic (p.e. New Grove Diccionari) o en les exclusivament dedicades a biografies de músics no hi apareix cap menció, ni tan sols en les més localistes, com puguen ser els dos volums d'Adam Ferrero¹ dedicats als músics valencians.

L'única biografia detallada és la que apareix en Agramunt (1996: 38-40) i que aporta dates rellevants sobre la vida de Garcia Julbe. Al final inclou una petita llista d'obres i unes citacions de notícies aparegudes a la premsa local.

En canvi sí que trobem molta informació en distints articles biogràfics apareguts a les revistes locals de Vinaròs, o a la premsa d'àmbit provincial de Castelló, bé siga a través d'entrevistes o en forma de ressenyes. De la mateixa manera, trobem programes de mà de concert dels diversos homenatges que se li han fet, que també ens serveixen com a referent per a la seua biografia. Totes aquestes serien les fonts indirectes, que hem contrastat una per una en la nostra investigació amb fonts documentades als diversos arxius consultats.

¹ Ferrero, A. (1988): *Músicos Valencianos*. Vol.I. Valencia, PROIPSA.

II. BIOGRAFIA

Especial menció mereixerien les entrevistes, ja que són dades i opinions del mateix Vicent Garcia Julbe, que no sols ens apropen als fets i les dades, sinó que mostren la part més humana i personal d'ell, part que, en certa manera, no haguérem pogut confrontar amb cap document de cap arxiu. Moltes d'aquestes entrevistes han sigut enregistrades en suport àudio, igual que molts dels sermons que va fer en la festa del seu benvolgut Sant Sebastià, a l'Arxiprestal de Vinaròs.

Els testimonis orals de familiars, amics, companys i alumnes de mossén Garcia, els podríem considerar com a les fonts directes més fiables. Destaquem els de la seua germana, Carmen, que el va acompanyar durant l'última etapa de la seua vida, a Vinaròs. Carmen, que ens va aportar gran quantitat de testimonis, ens va deixar als seus 103 anys durant el curs de l'elaboració d'aquest treball.

També el llibre d'Alanyà *El Seminari Diocesà de Tortosa*, publicat durant la darrerria de la nostra investigació, aporta dades i dates obtingudes de primera mà pel qui va ser alumne del mateix Garcia Julbe, i que a nosaltres ens han sigut materialment impossibles d'aconseguir. Tot el període de Tortosa queda descrit de manera exhaustiva i detallada no sols de manera objectiva, sinó amb testimonis de l'autor que ens aporten impressions d'aspectes religiosos, musicals, acadèmics i humans de Vicent Garcia.

Però, sobre tot, hem comptat amb el testimoni personal del propi Garcia Julbe. Les circumstàncies, van voler que ens deixara una setmana després de la nostra entrevista amb ell per tal d'exposar-li la intenció de recopilar i d'investigar sobre la seua obra i la seua personalitat. Aquesta entrevista, a

mode de presentació, no va ser enregistrada. Tot i això, el mateix Garcia Julbe, encara que amb moltes reticències, ens va narrar el que havia sigut la seua vida, i les intencions de la seua obra.

Hem volgut estructurar aquest capítol tal com desenvoluparem posteriorment el contingut i resultats de la nostra investigació; primer farem un repàs a les etapes, als distints llocs i catedrals on va estar, per a finalitzar amb les notes que parlen de la seua tasca musical, com a compositor, i com a musicòleg.

1.2. Vinaròs 1903-1914

De la seua infantesa, tenim poques dades que puguem contrastar. Les referències de la seua família, pares i germans, les podem trobar a unes notes aparegudes en l'arxiu de la Coral Vicent Ripollés, i que segurament han estat elaborades pel qui en fóra fundador i director, el seu deixeble Joan Ramon Herrero. Aquestes mateixes notes són les que apareixen en Romero (1984: 16) i als programes de concert de la mateixa coral. Del seu director, precisament, ens en parla Álvarez (1985):

[...] En Tortosa formé una gran capilla, que llegó a un gran nivel de perfección, de donde salieron grandes músicos, como Juan Ramón Herrero. Estoy tremendamente orgulloso de la labor de éste, que ha sido un gran dinamizador de la música de la provincia, y que ha conseguido promover la afición a las corales.[...]"

De les seues primeres vocacions religioses, com el fet d'haver guanyat un concurs de redacció a la revista catequística *San Sebastián*², tenim notícies per Milián (1972). Pel que fa a la seua vocació “induí da” per sa mare, trobem la referència en Quinzá (1990).

En aquesta mateixa entrevista, i també en Bover (1984), Fonollosa (1988), i Álvarez (1985), hom descriu els seus inicis amb la música, al *Circulo Católico* com a acadèmia paral·lela en els estudis musicals a Vinaròs a la del *Centro Republicano*.

1.3. Tortosa 1914-1927

La data d'ingrés en el Seminari de Tortosa no ha pogut ser contrastada per cap document, tret del propi testimoni de Vicent Garcia dins de Álvarez (1985), i Quinzá (1996), on diu que la seua carrera en aquest Seminari va ser de tretze cursos. Era necessari contrastar-la d'alguna manera, ja que la trobem errònia en Milián (1972), on diu que hi va ingressar en 1916.

De la seua vertadera formació musical al Seminari amb José Mª Peris, trobem informació detallada en Quinzá (1996b i 1996c). De la formació i perfeccionament posterior amb Cumelles Ribó ens en parla el mateix Garcia Julbe dins de Bover (1984) i Quinzá (1990). En canvi, la seua formació amb el mestre Vicent Ripollés no l'hem poguda contrastar.

² Avui perduda.

El final d'aquesta etapa està marcat per les oposicions a Mestre de Capella de la Catedral de Tarragona, a les quals es presenta essent encara seminarista. Trobem dues anècdotes referides a aquesta ressenyades dins de Álvarez (1985) i Bover (1984), respectivament, i ens mostren l'aspecte més humà de Vicent Garcia.

1.4. Lugo 1927-1942

L'etapa de Lugo s'obri quan mossén Tàpies li recomana que oposite a la vacant que ell hi ha deixat. Aquest testimoni el trobem dins Bover (1984) i en Álvarez (1985). En canvi, no hem pogut constatar la renúncia a les oposicions a la catedral de Sogorb, a les quals fa referència dins Bover (1984).

El període galleg apareix ressenyat de manera explícita dins Álvarez (1985). Quinzà (1990) destaca la seua oposició i l'etapa del Seminari. Dins aquest mateix autor (1996) trobem també un fet puntual de gran transcendència pels esdeveniments posteriors del 36: els estius que passa a Vinaròs.

En canvi, Vellón (1972), parla del període de Santiago, però hauria de dir Lugo.

1.5. Lleida 1942-1944

Potser que aquest període siga el més difícil de contrastar des del punt de vista documental, ja que trobem moltes dades contradictòries al respecte. Milián ressenya que el benefici d'aquesta catedral el va obtenir per oposició, afirmació que es contradiu amb les cartes que trobem a Lugo i els propis Butlletins Oficials del Bisbat de Lleida.

L'etapa de Lleida no va ser la millor en la vida de Vicent Garcia. Tant Fonollosa (1988) com Quinzà (1990) es refereixen a la incomoditat i als problemes de salut que va patir a Lleida. Aquests autors, i Álvarez (1985) també, assenyalen la mort de son pare, esdevinguda en aquest període, com a factor additiu que contribueix al seu malestar en aquesta catedral.

Tot i això, l'organització dels oficis de Setmana Santa van ser el punt culminant de la seua estada a Lleida (M. Jover, 1984).

L'únic manual que hem trobat amb una petita ressenya biogràfica de Vicent Garcia és dins Mujal (1975) qui fixa el 23 d'Abril de 1944 com la data en què Vicent Garcia renuncia al Benefici de Lleida i es trasllada a València. Aquest fet es contradiu totalment en la documentació consultada en l'arxiu del Corpus Christi de València.

1.6. València 1944-1949

La referència a les oposicions de València la trobem dins Quinzà (1990), i en Fonollosa (1988), on també ens parla de les seues relacions en

els cercles musicals valencians. D'aquestes també en tenim notícia dins Álvarez (1985), on trobem explicada la seua tasca musicològica, feta per indicació de V. Ripollés, i de la qual va veure sols la llum una mínima part (M. Jover, 1984). Hi destaquem les transcripcions de les *Villanescas* (M. Vellón, 1976).

De l'inici en aquests anys de la seua tasca com a ànima impulsora i sustentadora de la música del Mestre Romeu en la cerimònia de la Missa del Roser de la població de Vila-real, en trobem ressenya dins Vellón (1976) i Vilanova (1984).

1.7. Tortosa (1949-1970)

La Butlla Papal per la qual és nomenat Canonge Prefecte de Música de la Catedral de Tortosa, obri aquesta nova etapa, (i no una nova oposició tal i com ressenya Vellón (1976). Dins Fonollosa (1988) i Vilanova (1984) trobem la part explícita dels nivells musicals als quals va arribar la *schola cantorum* del Seminari sota la direcció de Vicent Garcia, i de l'activitat docent i musical que hi va desenvolupar.

El recolzament i l'amistat que l'unien al bisbe Moll (Jover, 1984 i Vilanova, 1984), és un fet que actua d'eix vertebrador de la seua activitat musical a Tortosa. D'altra banda, dins Bover (1984) i Álvarez (1985) s'assenyala el fet de la presentació de les transcripcions de Guerrero en un Congrés a Regensburg, que ens ha sigut impossible constatar.

II. BIOGRAFIA

Tampoc ens ha sigut possible constatar una data exacta per al seu retorn i conseguint retir a Vinaròs, tot i que Milián (1972) ens apunta 1971. Precisament en aquesta ressenya, trobem la cita textual del nomenament en aquesta data com a *Dignitat de Maestrescuola*:

“Vacante la Dignidad de Maestrescuola de la Santa Iglesia Catedral Basílica de Tortosa, que ostentaba el M.I.Sr.Dr.Monseñor Aurelio Querol Lor, promovido, el 15 de Agosto, a la dignidad de Deán, el Excmo. Y Rvdmo. Sr. Obispo de la Diócesis de Tortosa, Monseñor Ricardo Mª Carles Gordón, en fecha 15 de los corrientes, previos los trámites canónicos, firmó y selló el nombramiento para ocupar la Dignidad de Maestrescuola de la S.I.C.B. de Tortosa, a favor del M.I.Sr. Canónigo de la misma, D. Vicent Garcia Julbe, en atención a los méritos y servicios que en el concurren.”³

No obstant això, sabem per Alanyà (2001:691) que l'últim curs acadèmic al Seminari va ser el 1969-70, a l'entrada de la nova Llei d'Educació, que va canviar de cap a peus tota la formació que s'impartia als Seminaris. Alanyà (2001) ens facilita, en els diversos capítols en què s'estructura el llibre, totes les dades referents a la vida del Seminari, i en especial en el capítol IX, que dedica a la música al Seminari. En aquest treball hi ha una ampla biografia de Vicent Garcia, tot i que no aporta noves dades sobre les ja existents. Trobem també algunes dates errònies, com la de l'estrena de *la Missa jubilaris* que situa a l'any 1958 (pg. 549), o l'últim any del període de Lugo que data en 1941 (pg. 717). També fa omissió del període de Lleida (pg. 717) i emplaça a Vicent Garcia al Patriarca de

³ No conservem el document original. La citació és de: *Vinaroz, Semanario de Información local*. núm.823. any XV. 30/12/1972. p.3

València entre 1942-1949. Més difícil era poder matisar i situar les transcripcions de la música compostel·lana, que afirma que les va fer a Tortosa (2001-718). En qualsevol cas ens ha servit entendre el que van ser els anys del període de Tortosa, la vida al Seminari i sobre tot el crepuscle de Vicent Garcia.

Les conseqüències tan negatives per a Vicent Garcia del Concili Vaticà II, i que tan van pesar de manera definitiva sobre ell, queden clarament explícites dins Milián (1972), Álvarez (1985), i Vellón (1976).

1.8. Vinaròs (1970-1997)

Del seu últim període, tenim notícies més vives, ja que la quasi totalitat de les entrevistes estan fetes en aquesta temps. Potser la que més ens aproxima a Garcia Julbe és en Fonollosa (1988), on parla dels honors que contribueixen a dedicar-li un carrer a Vinaròs. També en aquesta entrevista trobem les influències en el moviment coral a Castelló i en nombrosos deixebles que han seguit els seus ensenyaments, entre els quals destaca Carles Santos.

1.9. Vicent Garcia: compositor i musicòleg

Els principals testimonis del treball compositiu i de la tasca musicològica de Vicent Garcia es troben arreplegats en les diverses manifestacions que fa al respecte en les entrevistes que se li han fet.

II. BIOGRAFIA

Per a la recopilació de les seues composicions han sigut decisives les paraules arreplegades dins Fonollosa (1988) o dins Bover (1988), on explica quin era l'únic objecte d'aquesta música: la litúrgia (T. Álvarez, 1985).

Les impressions que trobem dins Bover (1984) respecte als compositors amb els quals comparteix estètica i en Quinzá (1990) i Bover (1988) sobre els plantejaments estilístics sobre la pròpia música, ens ajudaran per a comprendre la seua pròpia obra.

Respecte a les transcripcions en les quals ha treballat a les distintes Catedrals, tres són els principals arguments que deixen encara la seua obra oberta.

En primer lloc, la recerca i transcripcions que va fer a València, han sigut probablement moltes més de les que es van publicar (Milián, 1972).

Respecte a les transcripcions de la *Música Jacobea* de Santiago, en tenim notícia per primera vegada en Bover (1984). Aquesta data corrobora la nostra tesi que les va treballar a Vinaròs després de deixar Tortosa.

Finalment, hem de referir-nos especialment a tota l'obra musicològica que Vicent Garcia Julbe ha treballat a Tortosa, - i quan diem treballar ens referim a investigació, ordenació, catalogació, i transcripció de la música -, referent als arxius de la Catedral de Tortosa, i sobre els quals trobem notícia en

-M. Milián (1972)

-J. Bover (1984 i 1988)

-M. Jover (1984)

-T. Álvarez (1985)

-J. E. Fonollosa (1988)

-S. Quinzá (1990)

i que ens ha sigut impossible contrastar.

És de justícia per la nostra part, corregir la ressenya bibliogràfica que fa Ismael Fernández de la Cuesta dins Chailley (1991: 540), que atribueix les *Canciones y Villanescas espirituales de Francisco Guerrero* a M. Querol, quan l'autoria de les transcripcions és de Vicent Garcia Julbe.

CITES

ALANYA, J. (2001): El Seminari Diocesà de Tortosa. Tortosa, Bisbat.

ALVAREZ, T. (1985): *Don Vicente García Julbe. Una vida dedicada a hacer y recuperar música.* Mediterráneo. núm. 14454, època III. Any XLVI. 15/2/1985. p.16,17

BOVER, J.(1984): *Entrevista con el M. I .Reverendo Vicente García Julbe.* Vinaròs, Setmanari d'Informació local. núm.1334, 3ª època. Any XXVI. 10/3/1984. p.8

----- (1988): *Mossén Vicent Garcia Julbe.* Vinaròs, setmanari d'informació local. núm. 1536, 3ª època. Any XXX. 19/3/1988. p. 3.

DELGADO AGRAMUNT, A. (1996): *Vinaròs: Sus Hombres, sus nombres.* 2 vols. Vinaròs, Antinea

FONOLLOSA, J.E.(1988): *Monseñor García Julbe, toda una vida creando música para la Iglesia.* Castellón Diario. núm. 2248, suplement.. Any VIII. 21/8/1988. p. 6.

JOVER FLIX, M.(1984): *En homenaje al Maestro García Julbe.* Vinaròs, Setmanari d'Informació local. núm.1334, 3ª època. Any XXVI. 10/3/1984. p.9

MILIÁN, M. (1972): *El M. I. D. Vicente García Julbe.* Vinaroz, Semanario de Información local. núm.823. Any XV. 30/12/1972. p.3

MUJAL ELIAS, J. (1975): *Lérida. Historia de la Música.* Lérida, Dilagro.

QUINZÁ MAZIP, S. (1990): *Mis personajes favoritos (II). Hoy: mossén Vicent Garcia Julbe*. Vinaròs, setmanari d'informació local. núm. 1643, 3ª època. Any XXX. 5/5/1990. p. 15

------(1996a): *Al habla...con mossèn Vicent Garcia Julbe sobre los beatos: Mn. I. Bover y J. M. Peris (1)*. Vinaròs, setmanari d'informació local. núm. 1932, 3ª època. Any XXXV. 3/2/1996. p. 5

------(1996b): *Al habla...con mossèn Vicent Garcia Julbe sobre los beatos: Mn. I. Bover y J. M. Peris (2)*. Vinaròs, setmanari d'informació local. núm. 1933, 3ª època. Any XXXV. 10/2/1996. p. 9

------(1996c): *Al habla...con mossèn Vicent Garcia Julbe sobre los beatos: Mn. I. Bover y J. M. Peris (3)*. Vinaròs, setmanari d'informació local. núm. 1934, 3ª època. Any XXXV. 17/2/1996. p. 5

REDÓ, R. (2000): *García Julbe, mossén Vicent*. Entrada del diccionari biogràfic sobre personatges de Vinaròs que l'autor té en premsa actualment.

ROMERO, M.⁴(1984): *M. I. Sr. D. Vicent Garcia Julbe*. Vinaròs, Setmanari d'Informació local. núm.1333, 3ª època. Any XXVI. 3/3/1984. p.16.

⁴ Aquesta ressenya, tot i que porta com autor a M. Romero, coincideix íntegrament amb les notes mecanografiades, trobades a l'arxiu de la Coral Vicent Ripollés, de la qual era director J. R. Herrero, i que apareixen al programa de mà del concert homenatge de la mateixa Coral amb la mateixa cronologia que a la revista.

II. BIOGRAFIA

VELLON, M.(1976): El tesoro musical de la Iglesia ha sido arrojado ignominiosamente del templo. Mediterráneo. núm. 11862. Any XXXIX. 6/10/1976. p.5

VILANOVA, S. (1984): *D. Vicente García Julbe. Maestro de Capilla!*. Vinaròs, Setmanari d'Informació local. núm.1344, 3ª època. Any XXVI. 19/5/1984. p.9

2. Vinaròs 1903-1914

Fill de Vicente Garcia Miralles (1857-1941) i Consuelo Julbe Comes (1870-1961)¹, Vicent Garcia Julbe, naix a Vinaròs (Castelló) el 15 d'Agost de 1903². És el sisé de deu fills que va tindre el matrimoni: Consuelo (1892-1968), Concha (1894-1975), Vicent (va morir als pocs mesos), Carmen^(*) (1898-2001), Domingo (1900-1936), Estela (va morir als dos o tres anys), **Vicent (1903-1997)**, Manuel (1908), Rosario (1910), i Providencia (1914-1962).

En els seus anys d'infància ja mostra la seua vocació religiosa³ participant en concursos de redacció infantil, en els quals va arribar a publicar en la *Revista Infantil [catequètica] de Vinaròs*, la descripció de la festa de Sant Sebastià i de la Mare de Déu de la Misericòrdia⁴.

Als vuit anys, comença els seus estudis de solfeig i violí a l'*Acadèmia de Música del Círculo Católico* amb el Reverend Antolí⁵. Del reverend Antolí en tenim notícies dins Benito Traver (1918, 165-166)⁶:

"Fr. Agustín Antolí, segun noticias adquiridas, nació en Vinaroz; al retirarse a su pueblo natal, con motivo de la excomunión de las órdenes monásticas fue nombrado organista de aquella iglesia parroquial"

^(*) Durant l'elaboració d'aquest treball, Carmen ens ha deixat el 20-11-2001. Vagen aquest paraules en record de la seua memòria i en agraïment a la seua atenció.

II. BIOGRAFIA

El marc de la seua infantesa, transcorre entre els fastos de les festes commemoratives del III Centenari de l'arribada de la Relíquia de Sant Sebastià⁷, patró de Vinaròs. Els actes tenen especial magnificència el 14 de Gener de 1909 amb l'arribada de l'arquebisbe de Granada, D. José Mesguer i Costa, i el seu secretari de Cambra, D. Luis López Dóriga⁸, (que tanta influència tindria en esdeveniments claus de la vida de Vicent Garcia), per tal d'assistir a les festes del Centenari de la Relíquia. És també l'any de la Composició de l'himne *Patria y Fe*, dedicat a Sant Sebastià, pel poeta de Tortosa reverend Bell Puig i l'organista de Vinaròs reverend Juan, per a l'esmentat Centenari.

NOTES

- ¹ Arxiprestal de Vinaròs. Partida de baptisme. Tom 32, full 288, núm. reg. 147.
- ² Jutjats de Vinaròs. Partida de naixement, Secció I, Tom 28, Foli 371, núm.reg.140
- ³ Encara que segons testimoni oral dels familiars, va ser una vocació induïda pels seus pares.
- ⁴ *Vinaroz, Semanario de Información local*. núm.823. any XV. 30/12/1972. p.3
- ⁵ *Vinaròs, Setmanari d'Informació local*. núm.1334, 3ª època. Any XXVI. 10/3/1984. p.8
- ⁶ Traver García, B. (1918): *Los músicos de la provincia de Castellón*. Villareal, p. 165,166
- ⁷ *Revista San Sebastián*. núm. 19. Any II. Octubre de 1909. p.334-336.
Vinaròs, setmanari d'informació local. núm. 1426, 3ª època. Any XXVIII. 11/1/1986. p.9
- ⁸ *Revista San Sebastián*. núm. 22. Any III. Gener de 1910. p.382

3. Tortosa 1914- 1928

Als onze anys, ingressa al seminari de Tortosa. El Reverend i director de música del Centre, José Maria Peris Polo, s'adona de les qualitats musicals i vocals com a tiple de Vicent Garcia, i comença a tutelar-lo i orientar-lo cap a la seua formació musical.

Hem de subratllar la importància i la influència de José Maria Peris en la formació musical de Vicent Garcia. Deixeble de V. Ripollés i Felip Pedrell, va ser cultivador del corrent del *Motu proprio*, amb les seues composicions i els seus ensenyaments. Amb ell, Vicent Garcia aprendrà piano, orgue, harmonia i composició¹.

De Jose Mª Peris, comenta Vicent Garcia els mètodes i textos que emprava quan estava al seminari²:

“Mn Peris prefería para sus estudios musicales métodos de autores franceses. Por ejemplo, en España se daba el método de armonía de Arín y Fontanilla pero era este método muy flojo, entonces él estudiaba y nos daba el método francés de Durand. En el apartado de Contrapunto y Fuga, nos dio el método también francés de Dubois.”

Els últims anys de seminarista, passa a ser l'organista del seminari, i en ocasions substitueix al mateix José Mª Peris en la tasca docent i musical i fins i tot dirigint la *schola cantorum* li va estrenar algunes obres³.

II. BIOGRAFIA

A Vinaròs, mentre, al principi de la dècada dels anys 20, transcorrien els primers passos musicals de Leopoldo Querol, de la mà del pianista Emilio Fressinier⁴.

Els següents anys marquen el final dels seus estudis com a seminarista: en Abril de 1923, va ser proclamat per a rebre la tonsura⁵, en Juny de 1924 per a rebre les ordes d'hostiari i lector⁶, en Juny de 1925 com a subdiaca⁷, i en Desembre de 1925, és ordenat com a exorcitista i acòlit⁸.

El curs 1926/27 és l'últim any dels estudis eclesiàstics. Mossén Peris va a ser traslladat a Còrdova⁹, i li recomana continuar els seus estudis de composició amb el Mestre Cumelles Ribó, de Barcelona¹⁰.

Amb la marxa de mossén Peris, es fa càrrec de la tasca docent i musical del Seminari, tenint com organista Tarancón, qui el succeiria més tard en el càrrec al ser ordenat sacerdot Vicent Garcia¹¹.

Així, en 1926 completa els seus estudis de composició amb Cumelles Ribó, i els de Musicologia amb Vicent Ripollés¹².

El 1927, i encara sent seminarista, el Mestre de Capella de la Catedral de Tortosa, l'anima perquè es presente a les oposicions com a Mestre de Capella de la Catedral de Tarragona. Entre cinc opositors va quedar el segon, i les va guanyar mossén Tàpies, que ocupava la plaça d'organista a Lugo¹³. Aquest fet, tindrà una repercussió posterior molt important en el transcurs de la vida eclesiàstica i musical de Garcia Julbe.

El mateix Garcia Julbe conta dues anècdotes d'aquesta oposició. La primera, referida a les controvèrsies amb què es va trobar per tal d'acudir a l'oposició:

“El Maestro de Capilla de la Catedral de Tortosa vino a verme un día y me dijo lo de las oposiciones. Me insistió en que me presentara, pues, aunque me dijo que no las ganaría, que me interesaba que me aprobaran. Por cierto, que yo no tenía dinero para trasladarme a Tarragona y entre los amigos reunimos 50 pesetas.”¹⁴

L'altra anècdota es refereix a la mateixa oposició, i també és testimoni de Vicent Garcia:

“Se presentaron cuatro catalanes y yo, y quedé en segunda posición. Eran tiempos de auge del catalanismo; y en el último ejercicio, oral, el maestro de capilla de Monserrat, que presidía el tribunal, me pregunto si quería hablar en catalán o en castellano. Yo pensé que si decía en castellano no me beneficiaba, y si digo en catalán quizá se me reirían, por lo que contesté «Com parlo»”¹⁵

L'11 de Juny de 1927, va rebre la Sagrada Orde del Prevere, a l'Església del Seminari, de mans del Bisbe de Tortosa Fèlix Bilbao i Ugarriza¹⁶, i el 3 de Juliol va cantar la seua primera Missa a l'Arxiprestal de Vinaròs¹⁷, com diu la invitació de l'acte:

“El Rvdo. Don Vicent García Julbe celebrará solemnemente por primera vez el Santo Sacrificio de la Misa en la Iglesia Arciprestal de Vinaroz el día 3 de Julio.

Le apadrinarán sus hermanos Domingo y Consuelo, Padrinos de honor el M. I. Sr. D. Luis López Dóriga, Dean de la S. I. S. De Granada; y Dña Teresa Delmás de Ramos. Ocupará la sagrada cátedra el Ldo. D. Pascual Bono, Cura Arcipreste.

II. BIOGRAFIA

*El nuevo sacerdote, sus padres, hermanos y padrinos
tienen el honor de invitar a V. A tan solemne acto.
Vinaroz, Junio 1927”¹⁸*

En aquella, la seua primera Missa, es va cantar “a tota orquestra la Missa de Perosi”¹⁹.

En Setembre del mateix any pren possessió de la Vicaria de Cervera del Mestre²⁰, a Castelló. Aquest fet només l’hem pogut constatar pel testimoni oral del mateix Garcia Julbe, ja que la guerra civil va deixar sense arxiu eclesiàstic aquesta població.

NOTES

- ¹ Andrés, J.de (1990): *Testigos de su sacerdocio*. Madrid, Sociedad de Educación Atenas. p. 556, 559-561.
- ² Vinaròs, *Setmanari d'Informació local*. núm.1934, 3ª època. Any XXXV. 17/2/1996. p.5
- ³ Vinaròs, *Setmanari d'Informació local*. núm.1334, 3ª època. Any XXVI. 10/3/1984. p.8
- ⁴ Vinaroz, *Semanario de información local*. núm.483, Any X. 18/6/1966. p. 14
- ⁵ Vinaroz, *Semanario de información local*. núm.257, Any VI. 24/2/1962. p. 2
- ⁶ *Revista San Sebastián*. núm.23, Any XI. 8/6/1924. p. 8
Vinaroz, *Semanario de información local*. núm.367, Any VIII. 28/3/1964. p. 2.
- ⁷ Anotació manuscrita en la Partida de Baptisme. Arxiprestal de Vinaròs. Tomo 32, full 288, núm. reg. 147.
- ⁸ Vinaroz, *Semanario de información local*. núm.484, Any X. 25 /6/1966. p. 2
Vinaroz, *Semanario de información local*. núm.488, Any X. 23/7/1966. p. 2
- ⁹ Andrés, J.de (1990): *Testigos de su sacerdocio*. Madrid, Sociedad de Educación Atenas. p.565
- ¹⁰ Vinaròs, *Setmanari d'Informació local*. núm.1334, 3ª època. Any XXVI. 10/3/1984. p.8
- ¹¹ *Ib.id.*
- ¹² *Ib.id.*
- ¹³ *Ib.id.*
Vinaroz, *Semanario de información local*. núm 47, any XII-2ª època. 30/3/1968. p.12
- ¹⁴ Vinaròs, *Setmanari d'Informació local*. núm.1334, 3ª època. Any XXVI. 10/3/1984. p.8
- ¹⁵ Álvarez, T. (1985): *Don Vicent Garcia Julbe. Una vida dedicada a hacer y recuperar música Mediterráneo*. núm. 14454, època III. Any XLVI. 15/2/1985. p.16
- ¹⁶ Vinaroz, *Semanario de Información local*. núm.823. any XV. 30/12/1972. p.3

II. BIOGRAFIA

¹⁷ Vinaroz, *Semanario de Información local*. núm. 63, 2ª època. any XII. 20/7/1968. p.12

¹⁸ Arxiu particular de Ramon Redó. Veure ANEX

¹⁹ Vinaroz, *Semanario de Información local*. núm. 63, 2ª època. any XII. 20/7/1968. p 12

²⁰ Vinaroz, *Semanario de Información local*. núm.823. any XV. 30/12/1972. p.3

4. Lugo 1928-1942

Mossén Tapiés, una vegada ocupa la plaça de Mestre de Capella de Tarragona¹, recomana a Vicent Garcia que oposite a la vacant que ell havia deixat. Així, i renunciant a unes oposicions a la Catedral de Sogorb², es presenta en juny de 1928 a les oposicions a Mestre de Capella de la Catedral de Lugo, convocades per segona vegada:

*“NOS Dr. D.RAMÓN SINDÍN BARREIRO,
CANÓNIGO DE LA SANTA IGLESIA CATEDRAL,
BASÍLICA, VICARIO CAPITULAR DE LA DIÓCESIS DE
LUGO.*

HACEMOS SABER: Que por promoción de D. Francisco Tapiés Torres a un Beneficio en la Santa Iglesia Metropolitana de Tarragona, se halla vacante en nuestra Santa Iglesia Catedral Basílica el de Maestro de Capilla, cuya provisión corresponde en turno a la Corona, según el último Concordato. Por tanto, y no habiéndose presentado opositores en primera convocatoria, llamamos nuevamente a todos los que siendo Presbíteros o pudiendo serlo intra annum a die adeptae possessionis y no pasando de cuarenta años de edad, quisieren oponerse a dicho Beneficio, para que en el término de cuarenta días, que Nos reservamos prorrogar, presenten en la Secretaría del Obispado, la correspondiente instancia, acompañada de la fe de Bautismo, título de Órdenes si las hubiesen recibido, y testimoniales expedidas por sus Prelados; y no siendo Clérigos, certificación de estudios y testimonio de vita et moribus.

Pasados los cuarenta días, se verificarán ante el Tribunal que al efecto nombraremos, los ejercicios siguientes:

1.º Dirigir la Capilla y Orquesta en una obra religiosa que el Tribunal designará, con ocho minutos de preparación.

2.º Armonizar un Bajo melódico-armónico y una melodía de Tiple.

II. BIOGRAFIA

3.º Armonizar una melodía gregoriana y componer sobre un tema dado, una fuga orgánica a cuatro voces en el término de veinticuatro horas.

4.º Componer sobre el tema que señale el Tribunal una obra religiosa, a cuatro voces, órgano y grande orquesta en cuarenta y ocho horas.

5.º Contestar por escrito a unas preguntas de Canto Gregoriano.

Las obligaciones especiales del agraciado además de todas las comunes a todos los Beneficiados y que sean compatibles con su oficio, serán las que a continuación se expresan:

1.ª Desempeñar por el tiempo de nuestra voluntad la clase de Canto Gregoriano, retribuida, en nuestro Seminario Conciliar.

2.ª Excepto los días festivos, dar lección diaria de música los niños de Coro después de Completas, por espacio de una hora, y a alguno o a todos los salmistas cuando lo acuerde el Cabildo. Correrá a su cargo el conceder o negar permiso a los niños de Coro para salir de él, previo aviso al apuntador.

3.ª Ensayar la Capilla cuantas veces se necesite para que todos los individuos de la misma desempeñen con acierto sus papeles; a este efecto todos deberán concurrir cuando sean avisados, señalando para ello hora conveniente.

4.ª Dirigir la Capilla en todas las funciones en las que deba tomar parte, ya por ser de Tabla, ya por haberlo así acordado el Prelado o el Ilmo Cabildo.

5.ª Correrá a su cargo el preparar papeles, el arreglo e índice del archivo de música, cuya llave guardará, la corrección y vigilancia de los niños de Coro en el cumplimiento de sus obligaciones, y en ausencias y enfermedades le suplirá el Beneficiado de Oficio que nuestro Cabildo designe.

6.ª Componer dos obras de música religiosa cada año, que entregará al Cabildo y serán propiedad de la Iglesia Catedral, pudiendo elegir entre Misas, Salmos, Himnos, Salves, Motetes, Lamentaciones, etc., etc., pero con la obligación de presentar una Misa cada dos años.

7.ª Cuando todas o alguna de estas obligaciones no cumplieren, además de la corrección ordinaria, tendremos derecho a encargar a otro a sus expensas el cumplimiento de las mismas.

8.ª Tanto en lo que afecta a la conservación y orden del archivo, como en la vigilancia, dirección y disciplina del Personal, así como en la elección y ejecución de obras musicales pertenecientes al culto de estas S.I., el Maestro

de Capilla estará atento a las indicaciones que le hicieren el Chantre, como jefe nato de esta sección, y la Comisión Capitular de Música.

9.ª El Maestro de Capilla en las cuestiones referentes al canto y su ejecución, tendrá autoridad, no sólo sobre la Capilla de música o el coro alto, sino también sobre los sochantres y demás cantores del llamado Coro bajo. Asimismo el Maestro de Capilla para las funciones capitulares podrá disponer de los cantores del coro bajo, retribuyendo los servicios que tengan retribución y dando la preferencia a los cantores y músicos de la Catedral, para llamarlos siempre que la solemnidad litúrgica exija más voces, según el cuadro aprobado por el Cabildo.

Y para que llegue a conocimiento de todos aquellos a quienes interese, expedimos el presente Edicto, firmado por Nos, sellado con el del Ilmo. Cabildo y refrendado por el infrascrito Secretario, en Lugo, a trece de abril de mil novecientos veintiocho.

Dr. RAMÓN SINDÍN

Vic.Cap.

L.[segell] S.

Por mandato del Ilmo. Sr. Vicario Capitular

DR. HILARIO PARDO NEIRA

Canónigo-Secretario

Edito convocando a oposición de un BENEFICIO con cargo de MAESTRO DE CAPILLA, vacante en la S.I.C.B. de Lugo, con el plazo de CUARENTA DÍAS, que terminan el 24 de Mayo de 1928.”³

Així, en juliol de 1928, comencen les oposicions. Trobem en l'arxiu de la Catedral de Lugo, l'obra corresponent al 5é exercici [sic.] de la convocatòria, amb la següent ressenya manuscrita:

“Ejercicio nº 5 (según edicto de Convocatoria) / Obra obligada a Grande Orquesta / Oposiciones al Beneficio de Maestro de / Capilla de la S. I. Basílica de Lugo. / Celebradas en el Seminario los días 9 al 17 de Julio / 1928 / Laudate / a cuatro voces, Organo obligado y grande / Orquesta / sobre motivo obligado, basado en el 8º Modo Gregoriano y Tonalidad fija / por el único opositor y elegido por unanimidad / del mtro / Don Vicent Garcia Julve [sic].”⁴

II. BIOGRAFIA

Al final de l'obra que compona per a l'exercici, trobem la següent ressenya:

*"Entregado el 18 a las 8 y media / Vicent Garcia
Julbe"⁵*

El 27 d'agost és nomenat Mestre de Capella de la Catedral de Lugo, i el 21 de setembre pren possessió de la plaça⁶.

Amb la seua jove germana, Probidencia, s'hostatjarà al Seminari menor⁷, i viurà els seus primers anys de joventut a Galícia, que marcaran un estil i dels que guardarà per sempre un gran record.

Prompte prendrà part activa en les iniciatives musicals religioses de la ciutat. En desembre del mateix any, es nomenat Secretari de la Comissió Diocesana de Música Sagrada de Lugo⁸.

Aquest any tant intens, també ho és en el marc de la música religiosa a Espanya. El IV CONGRÉS NACIONAL DE MÚSICA SACRA⁹ i les seues conclusions¹⁰, i el *Divini Cultis* (Constitució Apostòlica en el culte de Deu, per PIO XII¹¹, que referenda el *Motu proprio* de Pius X) ens situen en el context de l'època pel que fa referència a la interpretació i la composició de la Música Sacra.

En 1929, el Bisbe de Lugo, Monsenyor Rafael Balanzá, va crear el Seminari Menor del *Sacratísimo Corazón de Jesús y de la Inmaculada Virgen María*¹², del que nomena Vicerector Vicent Garcia¹³, càrrec que

compatibilitza amb la tasca de Professor de Sagrada Teologia, de Filosofia¹⁴, i de Cant Gregorià¹⁵ al Seminari Major de la *Sagrada Familia* y *San Lorenzo*.

Les interpretacions de la Capella de Música, junt a la *Schola cantorum* del Seminari, comencen a tindre ressò a la Capital, sobre tot a la Setmana Santa:

"La Semana Santa en Lugo
[...]
Parte Musical de los dos días
*La Capilla de voces convenientemente reforzada y la Schola Cantorum del Seminario, rayó estos días a gran altura, bajo la inteligente y experta batuta del Sr. García Julbe interpretando el programa ya anunciado de obras clásicas de los grandes maestros polifonistas Vitoria y Palestrina; en los brillantes Benedictus; fabordones a 4 voces el Christus factus, sublime a cinco del llorado Goicoechea; los inspirados Responsorios de Perosi y Ravanello y terminando como broche de oro con el Miserere a cuatro, cinco y seis voces de nuestro distinguido amigo el culto maestro de Capilla de la Basílica; obra llena de inspiración, de factura moderna y técnica musical, de bellas imitaciones, de lúcida belleza contrapuntística, grandes corales y la fuga final, hermosa y grandiosa. Felicitamos muy de veras al autor, por tan hermosa obra musical y por su brillantísima ejecución."*¹⁶

Són els anys de les primeres composicions per a les funcions litúrgiques de la Capella; que no es veuran afectades per l'arribada de la República, en una ciutat que respirava religiositat. Sols el Seminari pateix penúries econòmiques derivades de la retirada de qualsevol dotació pressupostària per part de l'estat¹⁷.

En canvi, els esdeveniments del 36 sí que canviaran el curs de la trajectòria de Vicent Garcia. La mort del seu germà Domingo, en maig, el

II. BIOGRAFIA

sorprén a Lugo, igual que l'esclat de la guerra. L'ambient a Galícia, és probable que no donara idea de la magnitud de l'alçament armat, ja que trobem que Vicent Garcia signa el full d'assistències de la Catedral¹⁸, fins al 1 d'agost. A partir d'aquí, viatja a Vinaròs (zona roja), en la qual quedava la seua vida exposada a gran perill.

Quan va arribar a Vinaròs, es va trobar una gran agitació obrera al voltant de la CNT local¹⁹. La persecució dels capellans en aquesta zona²⁰, fa que la família prenga por per la vida de Vicent Garcia. Aconsegueixen amagar-lo durant tot el temps de la guerra, primer en la pròpia casa i després en una alqueria als afores de Vinaròs²¹. Segons testimoni oral de la família, es va salvar perquè tot el món pensava que estava amagat a casa de Luís López Dóriga, a qui tenien respecte:

El canónigo Luis López Dóriga Messeguer, que había sido diputado radical-socialista en las Cortes Constituyentes, se refugió en Vinaroz, en casa de su madre, que era hermana del que había sido arzobispo de Granada, monseñor Messeguer y Costa: el que había hecho canónigo de Granada a Luis.

[...]

No puede extrañar que las autoridades republicanas trataran con respeto y consideración a quién apoyó en el Parlamento las leyes presentadas por las izquierdas – había merecido una sanción eclesiástica por su intervención en el Parlamento con motivo de la Ley del divorcio – y a quien políticamente era de los suyos.”²²

El 15 d'abril de 1938, entren els nacionals a Vinaròs i donen per acabada la campanya del Maestrat el 20 d'abril. Vicent Garcia queda lliure de perill i es reconegut per un soldat gallec, que manifesta la seua alegria, ja que el donaven per desaparegut, al no tindre notícies d'ell a Lugo.

Les circumstàncies de la guerra queden reflectides en la vida de Vicent Garcia en una carta de descàrrecs, en favor d'un veí de Vinaròs:

"D. Vicent Garcia Julbe, Vicerector del Seminario Conciliar y Maestro de Capilla de Lugo,

CERTIFICO: Que conozco personalmente a Joaquín Miralles Forner, vecino de esta ciudad de Vinaroz, estado casado y profesión carpintero y que puedo descargar en su favor y en pro de la Justicia los siguientes datos:

Desde los 14 años trabajó en el taller de mis padres hasta que fue clausurado por orden del Comité revolucionario, dando pruebas de laboriosidad y repugnancia al desorden social. A principios de Agosto de 1936 el día en que fueron encarcelados la casi totalidad de los sacerdotes residentes en Vinaroz para ser después asesinados hallándome en esta Ciudad y en los momentos en que todas las amistades se apartaban de los sacerdotes para evitar los compromisos el citado Joaquín Miralles Forner me llevo voluntariamente a su casa con gran exposición ocultándome con todo cuidado con lo que evité caer en manos de los criminales. Durante los tres meses de permanencia en su casa puede comprobar su disgusto y desprecio a los malvados que con sus robos y crímenes conducían los destinos de la Ciudad. En ocasión de encarcelar a mi hermano Manuel por sus ideas antimarxistas estuvo constantemente al lado de mi familia consolándola y ayudándola en tales trances. Puedo finalmente exponer mi personal concepto en calificarle enemigo del robo, atropello y desorden y elemento pacífico y de orden.

Y para que conste, creyendo con ello cumplir un deber de gratitud y de justicia, expido la presente que firmo en Vinaroz a 30 de Julio de 1938-III Año Triunfal

Vicent Garcia Julbe (firma y rúbrica)²³

Mossén Garcia s'incorpora immediatament a la seua tasca a Lugo: el 9 de maig del mateix any apareix la seua signatura de manera ininterrompuda en el llibre d'assistències del Mestre de Capella, a la Catedral²⁴. Reprén l'activitat de la *Schola cantorum*, i ja a l'any següent i per a la festa del Corpus,

II. BIOGRAFIA

presenta un programa amb obres polifòniques de Palestrina, Perosi, Tapies, Goicoechea i el mateix Garcia Julbe²⁵.

També cal destacar un altre aspecte, que dona idea del context musical i social que envolten a Vicent Garcia a Lugo: la música profana²⁶. En 1943, quan ja no hi era, a Lugo, es publica la sarsuela *Non chores, Sabeliña*, en la qual Vicent Garcia tindrà certa influència:

[...] Nazario Abel Corredoira era o fundador da Sociedad Filarmónica Lucense, quen concibiria la idea de crea-la primeira zarzuela gallega para ser representada polos coros Frores e Silveiras e Cántigas e Aturuxos – integrados na Obra Sindical de Educación y Descanso de Lugo- trala Guerra Civil. Os coros foran fusionados polo mestre García, formando unha sola agrupación, e Nazario quixo darles un maior protagonismo. Para acomete-la empresa, fixera unha xuntanza con músicos coristas e Gustavo Freire, o mestre Junquera e o da capela da Catedral, García Julve. Freire, Penelas e García Julve comprométense de inmediato, aínda que o primeiro deles, segundo diría Trapero “se hallaba entonces deprimido, desorganizado, carente de ánimo. La guerra también había hecho huella en él. [...]. Y no tenía ganas de seguir creando.”^()*

Así foi como [...], Gustavo Freire, escribiría a música partindo dunha pregaria de García Julve. No preludeo da zarzuela resumiría as fases musicais que integran a obra, dende un sinxelo “alalá” a unha balda, un dueto, unha muiñeira ou mesmo unha xota.[...].”²⁷

La mort de son pare també el sorprén a Lugo, en juny de 1941, i la família, sobretot sa mare, li demana vindre més prop.

^(*)*El Progreso*. Lugo. 12/10/1969. p. 34, citat en Rodríguez Rivas, A.M^a (2000): *Xosé Trapero Pardo. A crónica dun século*. Lugo, Fundación Caixa Galicia. p.131.

En maig de 1942, dirigeix la *Schola cantorum* del Seminari en els actes pel XXV aniversari de la Consagració Episcopal de Pius XII; on s'interpreta *Tu es Petrus*, composada per ell expressament per als actes i per a la *Schola*²⁸. És l'últim acte rellevant a Lugo.

Pel setembre del mateix any sol·licita l'autorització per a prendre possessió d'un Benefici a la S. I. Catedral de Lleida, oferida pel bisbe d'aquella localitat²⁹.

II. BIOGRAFIA

NOTES

¹ *Boletín Oficial Eclesiástico del Obispado de Lugo*. núm. 19. Any LV. 20/10/1927. p.293

² *Vinaròs, Setmanari d'Informació local*. núm.1334, 3ª època. Any XXVI. 10/3/1984. p.8

³ *Boletín Oficial Eclesiástico del Obispado de Lugo*. núm. 7. Any LVI. 16/4/1928. p.293-295

⁴ Arxiu de la Catedral de Lugo.

⁵ *Ib.id.*

⁶ Llibre de provisions de la S. I. Catedral de Lugo, apartat de Beneficis. Arxiu de la Secretaria del bisbat de Lugo.

⁷ *Boletín Oficial Eclesiástico del Obispado de Lugo*. Estadística Eclesiástica 1931. p.43

⁸ *Boletín Oficial Eclesiástico del Obispado de Lugo*. núm. 23. Any LVI. 15/12/1928. p.379

⁹ *Boletín Oficial Eclesiástico del Obispado de Lugo*. núm. 15. Any LVI. 16/8/1928. p.275-280

¹⁰ Publicades en *Boletín Oficial Eclesiástico del Obispado de Lugo*. núm. 6. Any LVII. 1/4/1929. p.110-119

¹¹ *Boletín Oficial Eclesiástico del Obispado de Lugo*. núm. 6. Any LVII. 1/4/1929. p.101-109

¹² *Boletín Oficial Eclesiástico del Obispado de Lugo*. núm. 17. Any LVII. 14/9/1929. p.292-294

¹³ *Boletín Oficial Eclesiástico del Obispado de Lugo*. Estadística Eclesiástica 1931. p.49

¹⁴ Fraga Vazquez, G. (1989): *El Seminario Diocesano de Lugo*. Lugo, Caixa Galicia. P.104

¹⁵ *Boletín Oficial Eclesiástico del Obispado de Lugo*. Estadística Eclesiástica 1931. p.47

- ¹⁶ *La Voz de la Verdad: diario católico*. núm. 7158. Any XXI. 4/4/1931. p.1
- ¹⁷ Fraga Vazquez, G. (1989): *El Seminario Diocesano de Lugo*. Lugo, Caixa Galicia. P.107-110
- ¹⁸ Full d'assistències de la Catedral. Any 1936. Juliol-Agost
- ¹⁹ *Vinaròs, setmanari d'informació local*. núm. 1452, 3ª època. Any XXVIII. 12/7/1986. p. 3
- ²⁰ Andrés, J. de (1990): *Testigos de su sacerdocio*. Madrid, Sociedad de Educación Atenas. p. 1-74.
- ²¹ Testimoni oral de la família.
- ²² Enrique i Tarancón, V. (1984): *Cardenal Tarancón. Recuerdos de Juventud*. Barcelona, Grijalbo. p. 244-248
- ²³ Carta de descàrrecs escrita per Vicent Garcia Julbe, en favor de Joaquín Miralles Forner. Arxiu particular de Agustín Delgado Agramunt. Vinaròs.
- ²⁴ Llibre d'assistències de la Catedral de Lugo. Any 1938-Maig
- ²⁵ Programa de concert de la festa del Corpus de l'any 1938. Arxiu de la Catedral de Lugo
- ²⁶ Al llarg de la seua vida, i sobretot en el període de Tortosa, harmonitzarà diverses cançons populars gallegues.
- ²⁷ Rodríguez Rivas, A.M^a (2000): *Xosé Trapero Pardo. A crónica dun século*. Lugo, Fundación Caixa Galicia. p. 130-131.
- ²⁸ *Boletín Oficial Eclesiástico del Obispado de Lugo*. núm. 11. Any LXX. 1/6/1942. p.160-168.
- ²⁹ Carta de sol·licitud d'autorització. Lligall d'expedients de personal. Arxiu de la Secretaria del bisbat de Lugo (La carta està datada a Vinaròs, i la data d'entrada a Lugo és del 29 de setembre de 1942. A sota trobem una inscripció a mà que diu: "Enviada el día 30 con fecha del mismo día El Canciller").

5. Lleida 1942-1944

En octubre de 1942, i sent Administrador Apostòlic de la Diòcesi Manuel Moll i Salord, Vicent Garcia es nomenat Mestre de Capella de la Catedral de Lleida¹, tal i com queda ressenyat a les Actes Capitulars de la Catedral de Lleida²:

*Conferencia del 7 de Octubre de 1942.
Beneficio a D. Vicente García
Después de Nona, se da lectura a un oficio del Excmo. Y Rvdmo Sr. Obispo que participa al Ilmo. Cabildo el nombramiento del Rdo. D. Vicente García Julbe para el Beneficio fundado en esta S. I. Catedral bajo las advocaciones de la Octava de Todos los Santos, Invención de San Esteban y Ntra. Señora de Loreto, vacante por defunción del Rdo. D. Ramón Juin y Sabaté, Beneficiado de la Unión Laical; imponiendo a dicho S. Garcia Julbe hasta el presente Beneficiado de Lugo, la carga de Maestro de Capilla de esta S. I. C. de Lérida.
[signatura] P. Ramos*

*Conferencia del 7 de Octubre de 1942
Examen de documentos del Rdo. García
Después del rezo de Laudes fue leída una instancia del Rdo. D. Vicente García Julbe en que pide a esta Ilustrísima Corporación se le de posesión del Beneficio antes mencionado, acompañando todos los documentos necesarios, y cumplido todas las formalidades del Derecho y Estatutarias, acordándose en virtud de esta darle posesión del expresado Beneficio mañana dia ocho, durante la hora de Prima.
[signatura] P. Ramos*

*Conferencia 8 de Octubre de 1942.
Posesión del Rdo. García
Durante la hora de Prima se dio canónica posesión del Beneficio al Rdo D. Vicente García Julbe, servatis servandis.
[signatura] P. Ramos*

II. BIOGRAFIA

Del mateix dia 8 d'octubre, trobem una carta enviada al bisbat de Lugo que comunica la presa de possessió del Benefici:

Obispado de Lérida
Tengo la honra de participar a V.S. que el Rdo. D.
Vicente García Julbe, Maestro de Capilla de esa S.I.
Catedral, con fecha de ayer tomó posesión de un Beneficio
de Patronato Laical en la S.I. Catedral de esta ciudad.
Dios guarde a V.S. muchos años.
Lérida, 9 de Octubre de 1942.
[signatura]Dr. Eloy René
M. I. Sr. secretario de Cámara y Gobierno del Obispado
*de Lugo*³

Al temps, es fa càrrec de la Càtedra de Cant Gregorià i de la direcció de la formació musical dels alumnes del Seminari⁴, i per tant de la *Schola cantorum*.

Quan Vicent Garcia arriba a Lleida, es troba una ciutat ben distinta de Lugo. Les empremtes de la guerra es troben per tot arreu tant a nivell social com físic⁵. Les necessitats primàries de la població són l'objectiu principal de tots els estaments, inclòs l'eclesiàstic. El culte (i tot l'arxiu) de la Seu Nova, ha de ser traslladat a Sant Llorenç per l'estat de runes en què es troba aquesta Seu.

Prompte la *Schola cantorum* comença a mostrar els resultats de l'intens treball. En els oficis de Setmana Santa de l'any següent, interpreta un programa dels polifonistes espanyols amb obres de Victoria, Palestrina i el mateix Garcia Julbe entre altres.

Però el clima de Lleida, boirós i sec a la vegada, afecten la salut de Garcia Julbe⁶, i prompte deixarà el càrrec quan surt la convocatòria d'oposició al Col·legi Corpus Christi del Patriarca de València.

Paral·lelament, Manuel Moll i Salord deixa de ser Administrador Apostòlic de la Diòcesi de Lleida el 17 de novembre de 1943, i passa a ser Bisbe de Tortosa⁷.

II. BIOGRAFIA

NOTES

¹ *Boletín Oficial del Obispado de Lérida*. núm.15. Tomo XLIX. 8/3/1942. p.279

² Actas del Cabildo. Anys 1938-1956. Arxiu Capitular de la Seu Nova de Lleida

³ Carta dirigida al "M. I. Sr. Secretario de Cámara y Gobierno del Obispado de Lugo". Lligall d'expedients de personal. Arxiu de la Secretaria del bisbat de Lugo.

⁴ *Boletín Oficial del Obispado de Lérida*. núm.23. Tomo XLIX. 6/10/1943. p.400

⁵ Universitat de Lleida (1996): *Lleida i l'edifici del Seminari. 1935-1948*. Lleida, Universitat.

⁶ Entrevista J. Bover en Vinaròs, Setmanari d'Informació local. núm.1334, 3ª època. Any XXVI. 10/3/1984. p.8 i entrevista de S. Quinzà en *Vinaròs, setmanari d'informació local*. núm. 1643, 3ª època. Any XXX. 5/5/1990. p. 15.

⁷ *Vinaroz, Semanario de Información local*. núm.783. any XV. 25/3/1972. p.3

6. València 1944-1949

Amb el desig de treballar amb els fons musicals del segle XVI existents en el Col·legi i la Capella del Corpus Christi del Patriarca a València, el 27 de Gener de 1944, pren possessió d'un Benefici de Mestre de Capella a València, per oposició¹.

Fruit d'aquests anys són les transcripcions, per recomanació de Vicent Ripollés, de part d'aquest tresor musical:

“El Patriarca de Valencia, era el centro musical mejor de España por los fondos que poseía, de música clásica. En él está el único ejemplar que se conserva en el mundo, de la 1ª edición, de MOTETES de Victoria (1572), desconocido en todo el mundo y que dio a conocer Vicente Ripollés, que pasó de Tortosa al Patriarca, lo contrario que hice yo. Después está todo lo de Comes, Vicente García...Allí todo era polifonía, por la mañana y por la tarde. Es lo mejor de Valencia, incluso que la Catedral.[...].”²

És en aquesta època quan transcriu les *Danses del Corpus*, de J. B. Comes, publicades per l'*INSTITUTO VALENCIANO DE MUSICOLOGÍA* en 1952³, i les *Villanescas* de Francisco de Guerrero, que seran publicades per l'*INSTITUTO ESPAÑOL DE MUSICOLOGÍA DEL CONSEJO SUPERIOR DE INVESTIGACIONES CIENTÍFICAS*, en dos volums (el primer en 1955⁴, i el segon en 1957⁵).

També en aquesta època publica la recopilació *Maestros Españoles del Siglo de Oro de la Polifonía Vocal. Vol I^o*; es tracta d'una sèrie de transcripcions dels polifonistes del segle XVI.

Les *Villanescas*, van ser donades a conèixer en el *Congreso Mundial de Musicologia de Ratisbona*⁷.

Una vegada més, les seues relacions musicals amb la vida fora de la Capella el porten a mantenir amistat amb les principals personalitats de la vida musical a València: Manuel Palau, Matilde Salvador, Vicent Asencio, López Chavarrí⁸,...

6.1. Vila-real i la “Missa del Roser” del mestre Lluís Romeu.

És en 1944 quan Vicent Enrique i Tarancón és destinat a Vila-real (Castelló). Reprén les activitats de la Congregació de Filles de la Mare de Déu del Rosari, entre les quals destaquen la interpretació el diumenge abans i després de la Festa Major (3 d'Octubre) de la “*Missa del Roser*”, del mestre català Lluís Romeu, la direcció de la qual està encomanada a Vicent Garcia⁹.

Aquest vincle amb la Congregació de les Filles de la Mare de Déu del Rosari de Vila-real es mantindrà puntualment tots els anys fins a 1983¹⁰. El seu paper no es limitarà a dirigir el cor. Una vegada més el seu caràcter i la seua voluntat per contribuir a engrandir i augmentar la bellesa de les funcions litúrgiques a través de la música farà que compose diverses obres que avui podem encara escoltar tots els anys a la Festa Major del Roser interpretades pel cor de la citada congregació. És el cas de l'*Ofertorio para la festividad de la Virgen del Rosario*, l'*Alleluia solemnitatis*, i diverses *Ave Maries*.

NOTES

¹ Llibre d'eleccions, Tomo 9, p.33. Arxiu del Col·legi del Corpus Christi de València

² Entrevista per J. Bover, dins *Vinaròs, Setmanari d'Informació local*. núm.1334, 3ª època. Any XXVI. 10/3/1984. p.8

³ La referència completa de l'obra és: *JUAN BAUTISTA COMES / DANZAS / DEL SANTÍSSIMO / CORPUS CHRISTI / Transcripción realizada por D. Vicente García Julbe / Biografía de Comes, notas históricas y / estudios críticos de los textos literario / y musical por Manuel Palau. / INSTITUTO VALENCIANO DE MUSICOLOGÍA / Institución Alfonso el Magnánimo / DIPUTACIÓN PROVINCIAL DE VALENCIA / 1952.*

⁴ La referència completa de l'obra és: *CONSEJO SUPERIOR DE INVESTIGACIONES CIENTÍFICAS / INSTITUTO ESPAÑOL DE MUSICOLOGÍA / FRANCISCO GUERRERO / (1528-1599) / OPERA OMNIA / Volumen I / CANCIONES Y VILLANESCAS ESPIRITUALES / (Venecia, 1589) / PRIMERA PARTE A CINCO VOCES / TRANSCRIPCIÓN POR / VICENTE GARCÍA / CANÓNIGO PREFECTO DE MÚSICA DE LA DIÓCESIS DE TORTOSA / INTRODUCCIÓN Y ESTUDIO POR / MIGUEL QUEROL GAVALDÁ / VICEDIRECTOR DEL INSTITUTO ESPAÑOL DE MUSICOLOGÍA / BARCELONA, 1955*

⁵ La referència completa de l'obra és: *Francisco Guerrero (1528-1599). Opera Omnia. Canciones y Villanescas Espirituales (Venecia, 1587. Barcelona, 1957. Volumen II. [Instituto Español de Musicología, del Consejo Superior de Investigaciones Científicas]. Introducción y estudio por Miguel Querol Gavaldá.*

⁶ La ressenya completa que figura en la portada, és: *Maestros Españoles / del / Siglo de Oro / de la / Polifonía Vocal / Colección de las principales obras de nuestros / Polifonistas clásicos, transcritas a notación moderna por / Vicente García Julbe / Maestro de Capilla del Real Colegio de Corpus Christi*

II. BIOGRAFIA

(Patriarca), de Valencia / TOMO I / Motetes para los distintos tiempos litúrgicos / y festividades del Señor. Apéndice de Villanescas / eucarísticas de maestro Francisco Guerrero / Ediciones Corpus Christi.- Valencia.- Nave, 1

⁷ *Vinaròs, Setmanari d'Informació local. núm.1334, 3ª època. Any XXVI. 10/3/1984. p.8*

⁸ *Entrevista de T. Álvarez dins Mediterráneo. núm. 14454, època III. Any XLVI. 15/2/1985. p.16,17*

⁹ *Llop Catalá, M. (1994): Historia de la Asociación de Hijas de Maria del Rosario. Vila-real, Imprenta Llorens. p.99-106.*

¹⁰ *La relació de ressenyes aparegudes en la publicació Hojas de Rosa de la Congregació de Filles del Rosari que constaten aquest fet, és la següent:*

Octubre de 1953. p.1

Octubre de 1956. p.3

Octubre de 1957. p.4

Octubre de 1958. p.4

Octubre de 1959. p.4

Octubre de 1961. p.4

Octubre de 1962. p.4

Octubre de 1963. p.6

Octubre de 1964. p.5

Octubre de 1966. p.5

Octubre de 1967. p.6

Octubre de 1968. p.8

Octubre de 1969. p.7

Octubre de 1970. p.7

Octubre de 1971. p.6

Octubre de 1972. p.7

Octubre de 1973. p.9

Octubre de 1974. p.10, 11

Octubre de 1975. p.9

Octubre de 1976. p.8, 9

Octubre de 1977. p.8, 9

Octubre de 1978. p.8, 9

Octubre de 1979. p.10, 11

Octubre de 1980. p.9, 10

Octubre de 1981. p.8, 9

Octubre de 1982. p.12, 13

Octubre de 1983. p. 13

7. Tortosa 1949-1970

En 1949, i en recompensa a la seua meritòria tasca sacerdotal i científica, és nomenat per Butlla Pontifícia del Papa Pius XII Canonge Prefecte de Música Sagrada de la Catedral de Tortosa¹:

“PIUS EPISCOPUS, SERVUS SERVORUM DEI

dilecto filio Vicentio Garcia Julbe

Canonico Cathedralis Ecclesiae Dertosensis salutem et Apostolicam benedictionem.

Cum Canonicatus et Praebenda Cathedralis Ecclesiae Dertosensis cui onus inest ea omnia moderandi quae ad cantum et musicam eiusdem Cathedralis spectant atque Presbytero in cantu sacro perito sunt conferendi, iuxta decretum appositum in provisione Decanatus Dignitatis post pontificalem maioris eiusdem Cathedralis Ecclesiae, favore Claudii Perez de Heredia Motiba presbyteri, de mense septembri anni Domini millesimi nongentesimi quadragesimi a Nobis facta, vacet ad praeseus; Nos tibi Presbytero dioecesis Dertosensis, in quadragesimo sexto tuae aetatis anno constituto, in arte musicae sacrae optime perito, a Venerabili Fratrem Nostro Episcopo Dertosensi commendato, Cantum et Praedam praedictos quorum fructus computatis etiam distributionibus quotidianis aliisque incertis quattuor millium trecentarum pesetarum currentis hispanicae monetae ad valorem annum circiter ascendunt, Apostolica auctoritate conferimus et de illis etiam providemus.

Dilecto antem Ordinario Dertosensi mandamus quatenus Ipse, per SE vel per Suum ad normam iuris delegatum, recepto prius de observandis statutis et probatis consuetudinibus praefatae Cathedralis Ecclesiae solito iuramento te vel procuratorem tuum in realem possessionem Canonicatus et Praebendae praedictorum ac eis aduexorum iurium et pertinentiarum inducat auctoritate Nostra, contradictores, quacumque appellatione postposita, compexendo. Decernentes irritum et iuane quidquid in contrarium attentatum fuerit vel contigerit attentari. Contrariis quibuseumque minime

II. BIOGRAFIA

*obstantibus. Datum Romae apud S. Petrum- A.D. MCMIL-
Quarto nonas augustas-Pontificatus Nostri anno XI.*

F.Card.Tedeschini

J. R. E. Datarius

J. Mancini adiutur a studiis”()*

càrrec de què pren possessió l'1 d'octubre del mateix any:

(*)"PIUS. BISBE, SERVIDOR DELS SERVIDORS DE DÉU, a l'amat fill Vicente García Julbe, Canonge de la Santa Església Catedral de Tortosa, salut i Benedicció Apostòlica.

Havent d'ofrenar a un Prevere pèrit en música sacra l'ofici de Canonge amb totes les responsabilitats que afecten a l'atenció i moderació del cant i de la música que afecten la Catedral, segons el Decret aprovat per a regular la provisió de la Dignitat de Degà amb mires al pontifical de la mateixa Església major Catedralícia, i estant en aquests moments vacant la dita dignitat, segons el paréixer transmés a Nos per Claudio Pérez d'Heredia Motiba en el mes de setembre de mil nou-cents quaranta; Nos, amb l'autoritat Apostòlica que ens assisteix, a tu Prevere de la Diòcesi de Tortosa, en els teus quaranta-sis anys d'edat, pèrit òptim en l'art de la música sacra, recomanat pel nostre Venerable Germà el Bisbe de Tortosa, et concedim i proveï m l'ofici de dit Cant i l'Emolument que li és adjunt, per a satisfer les necessitats quotidianes i altres imprevistos, que ascendeix aproximadament a quatre mil pessetes a l'any de curs legal en aquests moments a Espanya.

Vam enviar al nostre amat Bisbe de Tortosa que, personalment o a través d'un delegat seu segons la norma del Dret, després de rebre el requerit jurament d'observar els estatuts i els costums establits en la dita Església Catedral emés davant de tu o davant d'un procurador teu, li dónes amb la nostra autoritat possessió de la Canongia i dels Beneficis que li són propis amb tots els seus drets, rebutjant qualsevol apel·lació interposada per possibles opositors. Tinga's per nul·la qualsevol impugnació que s'haguera fet o poguera fer-se en el futur, i resolga's qualsevol possible oposició. Donat a Roma al costat de Sant Pere

l'any MCMIL, -dos d'agost-, any XI del nostre Pontificat.

F.Card.Tedeschini

J R E. Datarius

“Vicente García Julbe

Se complace en participar a V. que el día 1 de los corrientes tomó posesión, en esta Santa Iglesia Catedral Basílica de Tortosa, de una Canonjía con cargo de Prefecto de Música, que a propuesta de Su Excía. Rvdma. Dr. D. Manuel Moll y Salord, Obispo de la Diócesis, se ha dignado conferirle Su Santidad, el Papa Pío XII.

Con este motivo le es sumamente grato ofrecer a V. el testimonio de su más distinguida consideración y aprecio.

Tortosa, octubre de 1949”²

Amb l'arribada de Vicent Garcia Julbe, la Catedral i el Seminari de Tortosa, viuran una etapa de qualitat musical incomparable:

La intensa vida musical de ambos seminarios ha recibido un nuevo y particular impulso bajo la batuta del insigne maestro M. I. Sr. D. Vicente García Julbe, Canónigo Prefecto de Música de la S. I. Catedral B. Las melodías clásicas de la "Misa Quarti toni" de Victoria, en la Fiesta del Colegio, los ensayos frecuentes y depurados de ambos Seminarios, las clases de piano y sobre todo, las de armonía, dan fe evidente de lo dicho.”³

Efectivament, la música comença a envoltar els alumnes del Seminari i a formar part de la seua vida quotidiana:

“Els diumenges i dies festius els seminaristes havien de ser a l'església del Seminari a les 8,30 h., els interns a la nau i els externs al cor, i els externs ordenats in sacris portant el seu diürnal. Cantaven tèrcia a dos cors [...]. La tèrcia en els dies més solemnes era cantada amb tota solemnitat i acompanyament d'orgue.”⁴

II. BIOGRAFIA

No sols a les solemnitats i als dies festius hi havia manifestacions musicals. Aquestes eren producte del treball diari i d'assajos continuats. L'horari diari al Seminari Diocesà als anys cinquanta, era el següent⁵:

Matí:

6,30 h. Llevar-se i arreglar-se.

7 h. Capella. Pregàries matutines, Meditació. Missa

8 h. Dormitori. Fer els llits i arreglar els armaris.

8,30 h. Refectori. Esmorzar

9-10 h. Primera classe

10-11 h. Estudi

11 h. Esbarjo

11,30-12,30 h. Classe.

12,30-13 h. Preparació de la classe de música al pati

13-13,30 h. Classe de música a l'aula. Assaig de la *Schola*

Cantorum quan calia.

13,30 h. Capella. Estació al Santíssim. Examen particular. *Àngelus*.

13,45 h. Refectori. Dinar.

Aquest horari estava emmarcat dins d'un pla d'estudis on la música sacra i el gregorià eren matèries fonamentals i amb una presència molt importants:

La música al pla d'estudis del Seminari^(*)

SECCIÓ DE LLATÍ I HUMANITATS		
	CURS	Matèries
SEMINARI	1 ^r	Música: Cant Figurat Llibre: José María Peris, O.D., <i>Canto Figurado</i> , 4 ^a . Edició, Ediciones «Sígueme», Salamanca, 1951
	2 ⁿ	Música: Cant Figurat Llibre: El mateix de primer curs.
	3 ^r	Música: Cant Figurat Llibre: José María Peris, Pbro., <i>Lecciones graduadas de Canto Coral. Tercero y Cuarto Curso</i> , 4 ^a . Edició, Ediciones «Sígueme», Salamanca, 1951
MENOR	4 ^t	Música Llibre: Lambert-Alfonso-Zamacois, <i>Método Graduado de Solfeo. De texto en el Conservatorio Superior Municipal de Música de Barcelona. Libro I</i> . Casa Editorial de Música BOILEAU, Barcelona, 1941.
	5 ^è	Música Llibre: Lambert-Alfonso-Zamacois, <i>Método Graduado de Solfeo. De texto en el Conservatorio Superior Municipal de Música de Barcelona. Libro II</i> . Casa Editorial de Música BOILEAU, Barcelona, 1941.

^(*)Alanyà, J.(2001): *El Seminari Diocesà de Tortosa*. Tortosa, Bisbat. p.622-646

II. BIOGRAFIA

SEMINARI	SECCIÓ DE FILOSOFIA	
	1 ^r	Música: Cant Gregorià Llibre: <i>Liber Usualis et Officii</i> pro Dominicis et Festis cum Cantu Gregoriano ex Editione Vaticana adamussim excerpto et rhythmicis signis in subsidium cantorum a Solesmensibus Monachis diligenter ornato, Desclée et Socii, Parisiis-Tornaci-Romae-Neo Eboraci, 1958.
	2 ⁿ	Música: Cant Gregorià Llibre: <i>Liber Usualis et Officii ...</i>
	3 ^r	Música: Cant Gregorià Llibre: <i>Liber Usualis et Officii ...</i>
	SECCIÓ DE TEOLOGIA	
	MAJOR	1 ^r
2 ⁿ		Música: Cant Gregorià Llibre: <i>Liber Usualis et Officii ...</i>
3 ^r		Música: Cant Gregorià Llibre: <i>Liber Usualis et Officii ...</i>
4 ^t		Música: Cant Gregorià Llibre: <i>Liber Usualis et Officii ...</i>

Vicent Garcia impartirà a la Secció de Teologia les matèries de Teologia Fonamental i Cant Gregorià, i a la secció de Filosofia Cant Gregorià i Figurat⁶.

La iniciació musical dels seminaristes començava just al seu ingrés:

“Com a benjamins de la casa els alumnes de primer curs érem provats i alguns escollits per a formar part de la Schola Cantorum com a tiplés. La prova es feia ben aviat, només començar-se el curs, perquè les primeres veus infantils eren imprescindibles en un cor que interpretava tants de cants a veus mixtes. Davant un piano passàvem un a un a cantar l’escala musical i a fer els acostumats salts de veu harmònics del Do₁, mi, sol, do₂, si, sol, fa, re, do₁, o del Do₁, mi, sol, do₂, mi₂, fa₂, re₂, si, sol, fa₁, re₁, do₁. Ens hi examinava Mn. Vicent Garcia Julbe, Canonge Prefecte de Música Sacra de la Seu i director de la Schola Cantorum o Mn. Jaume Sirisi Escoda, (a.c.s.) tots dos ben estimats i recordats, o qui els ajudava aleshores, Mn. Ignasi Pérez de Heredia i Valle.”⁷

La litúrgia dels diumenges i festius era solemnitzada per la Schola Cantorum, especialment en les festes de major solemnitat, en les quals era present el Bisbe. Els vespres d’aquestes festes tenien especial rellevància per a la Schola:

El Bisbe seia en el tron a la dreta del presbiteri, el celebrant de l’ofici cantat i els assistents ocupaven la seu presidencial de l’esquerra del presbiteri i els quatre salmistes ocupaven sengles tamborets arrencats a l’entrada del presbiteri enfront de l’altar major. Antífones i salmòdia en gregorià ajustant-nos amb precisió als 8 tons i al to anomenat «peregrinus» tenint en compte llurs «intonationes», «tenores et flexae», «meditationes» i «terminationes» amb llurs «differentiae». En aquestes festes més solemnes cantàvem el Magnificat i el Tantum ergo, cants a 4 veus de Mn. Vicent Garcia Julbe.”⁸

II. BIOGRAFIA

Les celebracions més rellevants al Seminari i a la mateixa Tortosa, en les quals la Schola Cantorum tenia un paper important, eren: la festa del Reservat, la de Santa Cecília, la de la Immaculada, la de Sant Tomàs d'Aquino i sobre tot la Setmana Santa.

La festa del Reservat commemorava cada any la instal·lació del Santíssim Sacrament a la Capella del nou Seminari el 9 d'octubre de 1951. No obstant això, la festa es celebrava el segon diumenge de novembre en record de la primera instal·lació del Santíssim Sacrament a la capella del Col·legi de Sant Josep de Tortosa el 14 de novembre de 1880, segons va ser instituïda per mossén Sol⁹.

L'*Haec est Dies* de J. M. Peris, el *Magnificat* i el *Tantum ergo* de Vicent Garcia han sigut obres que van engalanar la festa del Reservat durant els anys 50 i principis dels 60.

A la festa de Santa Cecília la Schola Cantorum manifestava amb la seues actuacions les lloes més grans cap a la patrona, tal i com diu Alanyà:

“La festa de Santa Cecília, que, com la de Santa Caterina, era dia lectiu, la solemnitzàvem el dia 22 de novembre amb cants polifònics a la missa matinal i amb una vetllada musical en què, a més del repertori religiós i litúrgic, hi havia la interpretació de diverses cançons populars gallegues, catalanes i castelles, i també llatines, moltes d'elles harmonitzades pel nostre estimat director Mn. Vicent Garcia Julbe, d'entre les quals recordem «Os curas e os taberneiros», «De Tortosa a la Cava», «Muntanyes regalades», «Muntanyes del Canigó», la sardana «L'Empordà», «Tres hojitas, madre», «Camina Don Bueso», «Barba Capuccinorum» i d'altres. Era festa de tot el Seminari, Major i Menor, i per a tot el Seminari. La Schola Cantorum, brillant, festejava aquest dia la santa patrona amb música d'orgue, de veus afinades i de piano, missa i concert inclosos, des del «Cantatibus

organis» fins a la darrera cançó popular que interpretàvem per a goig de tots i honor de la màrtir.¹⁰

La festa litúrgica de la Immaculada Concepció de Maria es celebrava el 8 de desembre. Era una festa on Tortosa s'engalanava per lliurar tribut a la Mare de Déu. La Schola Cantorum també lluí a el seu millor repertori sota la direcció de Garcia Julbe:

“La Schola, abillats amb sotana i roquet, cantàvem la Tèrcia abans d'iniciar-se la missa pontifical i totes les parts pròpies de la missa de la Puríssima en gregorià; a l'ofertori acostumàvem a cantar algun motet polifònic, com l'Ave Maria de Tomàs L. De Victoria, motets de Francisco Guerrero o el Tota pulchra a 6 veus mixtes de Vicent Garcia Julbe, compostat i estrenat l'any Marià 1954. Les parts invariables de la missa eren sempre polifòniques, del repertori de misses que la Schola havíem après i no deixàvem d'interpretar.”¹¹

El 1950, i amb motiu de la definició del Dogma de l'Assumpció¹², estrena una de les obres mes singulars, el *Magnificat*:

"[...] Los del [Seminario] Mayor, hasta su Misa cantada hicieron coincidir cronológicamente con la del Sumo Pontífice. Ya hubo la vispera Velada Literario-musical y además hora Santa y en ella estreno de un espléndido "Magnificat" a cuatro voces, del M. Ire. Sr. D. Vicente García, Profesor y Director de la "Schola" del Seminario. [...]"¹³

L'1 d'octubre de l'any següent, el Bisbe Mons. Manuel Moll i Salord inaugura i beneeix el seminari nou¹⁴. I el 9 del mateix mes, amb motiu de la

II. BIOGRAFIA

instal·lació del Santíssim Sacrament en l'altar del seminari nou, estrena el *Te Deum*:

"EL DIA 9 DEL PASADO OCTUBRE SE CONGREGÓ EN EL SEMINARIO NUEVO, A LOS PIES DE JESUCRISTO SACRAMENTADO JUNTAMENTE CON EL PRELADO DE LA DIÓCESIS, TODO EL CLERO Y LOS SEMINARISTAS, EN INOLVIDABLE JORNADA.

Se instaló el Santísimo Sacramento del altar, se canto el Te Deum de acción de gracias por la inauguración parcial del nuevo Seminario, y se consagró el edificio a Jesucristo Sumo y Eterno Sacerdote

[...]

La "Schola" dirigida personalmente por el Mtro García Julbe, Canónigo Prefecto de Música Sacra, estrenó un "Te Deum" del mismo autor y cantó admirablemente en los diversos actos de tan inolvidable día."¹⁵

L'activitat musical del Seminari es veu incrementada per activitats extres com cursos d'estiu i concerts fora de la província, fins al punt que reben el reconeixement extern del Mestre Lluís Millet:

*El Maestro Luis Mª Millet, insigne Director del "Orfeo Catala" de Barcelona, ha alentado últimamente con su benevolencia, muy de agradecer, la obra musical de nuestro Seminario.[...]."*¹⁶

Els curssets d'estiu es celebraven en agost i coincidien amb la festa major de Tortosa, dedicada a la Mare de Déu de la Cinta. La Schola Cantorum participava a la missa pontifical d'aquesta festa interpretant l'*Himne a la Mare de Déu de la Cinta*, a 2 i 3 v.m. i orgue, de J. M. Peris, i lletra de J. Moreira.

Les estrenes de les obres composades per Vicent Garcia i estrenades per la Schola Cantorum van lligades als actes del Seminari. Així, en 1954, i amb motiu del dia de la Immaculada, estrena a la Catedral de Tortosa el *Tota Pulchra*, a 6 veus mixtes¹⁷, i en octubre de 1955, amb motiu de la primera Missa a l'altar major de l'Església del nou Seminari, estrena els motets *Domine Deus, in simplicitate*, a 4 veus mixtes i *Erexit Jacob*, a 3 veus mixtes i orgue¹⁸, i a l'endemà, en la Diada Sacerdotal estrena la cantata *In dedicatione Ecclesiae*¹⁹.

Vicent Garcia no és alié al context musical religiós en que es mou. El discurs inaugural del curs 56-57, fet al Seminari, i que tractava sobre "La Música Sacra segons Pius XII"²⁰, fa una clara al·lusió a l'encíclica *Musicae Sacrae disciplina* del Papa Pius XII de desembre de 1955²¹.

Durant la dècada dels 50, Tortosa viu un segon renaixement de la polifonia espanyola en els Oficis de Setmana Santa de la Catedral. La preparació de la Schola al Seminari començava tot just després de tornar de vacances de Nadal, i s'intensificava-se a partir del dimecres de cendra:

“Una altra característica del començament del segon trimestre al Seminari era l'inici dels assaigs per cordes i els assaigs conjunts de la Schola Cantorum de tot el repertori de la Setmana Santa. Els assaigs per veus els dirigien els caps de corda i els directors auxiliars, i els conjunts, el nostre director titular Mn. Vicent Garcia Julbe. Assaigs i interpretació eren una gran ocasió formativa no solament de les veus i dels cants coral i polifònic sinó també del gust estètic i de la sensibilitat moderna. Amb el gust afegit i únic, tot un privilegi, d'aprendre també del mateix compositor i d'interpretar-les dirigits per ell mateix aquelles magnífiques i excepcionals obres de música sacra, popular i profana, tan inspirades, del Mestre Garcia Julbe. Era tanta i tan rica i variada la música que preparàvem per a la Setmana Santa a la

II. BIOGRAFIA

Catedral, cada any amb alguna estrena del nostre director, que sovint els assaigs ordinaris previstos, tot i ser molts, eren insuficients i calia fer assaigs extraordinaris, en alguna ocasió dos en un mateix dia. Els resultats eren òptims."²²

Efectivament, el treball intens i apassionat de Vicent Garcia va donar els seus fruits; només cal veure un programa de mà d'aquelles memorables Setmanes Santes²³:

SEMANA SANTA Y PASCUA DEL SEÑOR
Santa Iglesia Catedral B. de Tortosa
1959
PARTE MUSICAL
a cargo de la
Schola Cantorum
Del Seminario Diocesano de la Asunción
Bajo la dirección del
M. Iltre. Sr. D. VICENTE GARCÍA JULBE
Canónigo Prefecto de Música Sacra

DOMINGO DE RAMOS

Misa Solemne. A las 10 h.

BENDICIÓN DE PALMAS

Antífonas
Pueri hebraeorum

Canto Gregoriano
J. P. Palestrina

PROCESIÓN

Antífonas: Occurrunt, Cum ángelis, Turba,
Gloria laus, Ingrediente

Canto Gregoriano

MISA

Partes variables	Canto Gregoriano
Kyrie, Sanctus, Benedictus y Agnus de la «Misa a 3 v.i.»	A. Lotti
Credo	Canto Gregoriano
Passio D. N. I. Ch. sec. Math. (4 v.m.)	G. Ett

MIERCOLES SANTO

Maitines y Laudes. A las 4.30 h.

MAITINES

Antífonas y Salmos	Canto Gregoriano
Lamentaciones	»
Resp.º I. In monte Oliveti (4 v.i.)	N. Otaño
» II. Tristi est (4 v.i.)	»
» III. Ecce vidimus (4 v.i.)	»
Antífonas y Salmos	Canto Gregoriano
Resp.º IV. Amicus meus (4 v.m.)	T.L. de Victoria
» V. Judas mercator (4 v.i.)	»
» VI. Unus ex discipulis (4 v.m.)	»
Antífonas y Salmos	Canto Gregoriano
Resp.º VII. Eram quasi agnus (4 v.m.)	T.L. de Victoria
» VIII. Una hora (4 v.i.)	»
» IX. Seniores pópuli (4 v.m.)	»

LAUDES

Antífonas y Salmos	Canto Gregoriano
Cántico Benedictus (4 v.m.)	Gines Pérez
Antífona Christus factus est (5 v.m.)	V Goicoechea

JUEVES SANTO

Misa Crismal. A las 10 h.

Partes variables	Canto Gregoriano
Kyrie, Gloria, Sanctus y Agnus de la «Misa Festiva» (3 v.i. y órgano)	Mitterer
Misa in Cena Domini. A las 17 h.	

II. BIOGRAFIA

Partes variables	Canto Gregoriano
«Misa Gratia Plena» (3 v.m.)	L. Réfice
Lavatorio de los pies. Antífonas	Canto Gregoriano
Ofertorio Dexterá Domini (4 v.i.)	V. García

COMUNIÓN

Dómine non sum dignus (4 v.i.)	T.L. de Victoria
Miserere mei quoniam	»
Verbum caro (3 v.m.)	O. de Lasso

PROCESIÓN

Pangue lingua (4 v.m.)	J.P. de Palestrina
Tantum ergo (4 v.i.)	V. García

VIERNES SANTO

Maitines y Laudes. A las 9 h.

MAITINES

Antífonas y Salmos	Canto Gregoriano
Lamentaciones	»
Resp.º I. Omnes amici (4 v.i.)	N. Otaño
» II. Velum templi (4 v.i.)	»
» III. Viena mea (4 v.i.)	»
Antífonas y Salmos	Canto Gregoriano
Resp.º IV. Tanquam ad latronem (4 v.m.)	T.L. de Victoria
» V. Tenebrae factae sunt (4 v.i.)	»
» VI. Animam meam (4 v.m.)	»
Antífonas y Salmos	Canto Gregoriano
Resp.º VII. Tradiderunt me (4 v.m.)	T.L. de Victoria
» VIII. Jesum tradidit (4 v.i.)	»
» IX. Caligaverunt (4 v.m.)	»

LAUDES

Antífonas y Salmos	Canto Gregoriano
Cántico Benedictus (4 v.m.)	Gines Pérez

Antífona Christus factus est (5 v.m.)	V Goicoechea
Una vez terminado el oficio de Laudes, y fuera del mismo, se interpretará el Miserere (4 y 6 v.m.) de V. Goicoechea	
Oficio «In Passione et Morte Domini». A las 15 h.	
Responsorios Dómine y Eripe me	Canto Gregoriano
Passio D.N.I. sec. Joanem (4 v.m.)	T.L. de Victoria
Improperios Pópule meus (4 v.m.)	»
Adoramus te (4 v.i.)	J.P. de Palestrina

SÁBADO SANTO

Maitines y Laudes. A las 9 h.

MAITINES

Antífonas y Salmos	Canto Gregoriano
Lamentaciones	»
Resp.º I. Sicut ovis (4 v.i.)	N. Otaño
» II. Jerúsalem, suge (4 v.i.)	»
» III. Plange quasi virgo (4 v.i.)	»
Resp.º IV. Recesit Pastor (4 v.m.)	T.L. de Victoria
» V. O vos omnes (4 v.i.)	»
» VI. Ecce quómodo móritur (4 v.m.)	»
Resp.º VII. Astiterunt (4 v.m.)	T.L. de Victoria
» VIII. Aestimatus sum (4 v.i.)	»
» IX. Sepulto Dómino (4 v.m.)	»

LAUDES

Antífonas y Salmos	Canto Gregoriano
Cántico Benedictus (4 v.m.)	Gines Pérez
Antífona Christus factus est (4 v.i.)	J.P. de Palestrina
A las 10.30 de la noche, solemne VIGILIA PASCUAL. La parte musical, a cargo de un grupo de la «Schola Cantorum» del Seminario.	

DOMINGO DE PASCUA

Misa Pontifical. A las 10 h.

II. BIOGRAFIA

Partes variables	Canto Gregoriano
«Misa Brevis» (4 v.m. y órgano)	V. Goller
Credo de la « Misa del Papa Marcello» (6v.m.)	J.P. de Palestrina
Secuencia Victimae paschali	Canto Gregoriano
Al Ofertorio, <i>Alleluia psállite</i> (4 v.m.)	V. García
Regina caeli (4 v.m.)	A. Lotti

A l'any següent, repeteix el mateix programa, excepte el diumenge de Rams, en el que s'interpreta el Kyrie, Sanctus, Benedictus y Agnus de la «*Misa a 4 v.i.*» de M. Asola, i el Diumenge de Pasqua, on s'interpreta la «*Misa Jubilaris a 6 v.m. y órgano*» del mateix Vicent García.²⁴

Durant aquests anys, imparteix docència en una de les càtedres de Teologia Dogmàtica, juntament amb el càrrec de Director-Professor de les classes de Música, Piano i Cant Gregorià al Seminari Major Diocesà de Tortosa, i les classes de Religió al Col·legi d'Ensenyament i Noviciat de la Congregació de Religioses de La Verge de la Consolació, també a Tortosa.

També en aquest temps transcriu la Música Barroca de la Catedral de Tortosa, especialment la referent a la Verge de la Cinta i de l'Assumpció. Les seues activitats en aquesta època el porten a ser el 1951 membre fundador de l'Institut d'Estudis Tarraconenses "Berenguer IV" en la secció de Belles Arts²⁵.

En aquest any 1959, forma part de la Comissió de Música que treballarà per a l'organització dels actes de gener de l'any següent: el VII Cinquantenari. de l'arribada de la Relíquia de Sant Sebastià a la ciutat de

Vinaròs²⁶. En aquests actes, la Schola Cantorum de Tortosa interpretarà la *Misa Jubilaris*, a sis veus i orgue,²⁷ estrenada abans, en Novembre de 1960, al Seminari, amb motiu del VIII Aniversari de la Instal·lació del Santíssim Sacrament al Seminari Diocesà de l'Assumpció de Tortosa²⁸:

L'any 1961, compona el *SALMO 49: Cantata (Audi Populi Meus)*²⁹, i a l'any següent el *Te Deum*, per a 6 veus mixtes i orgue, i el motet *Oremus pro Antistite nostro Emmanuel*:

*"Con motivo de las Bodas de Plata Episcopales del Excmo. Sr. D. Manuel Moll y Salord, el ilustre vinarocense y Prefecto de Música Sacra y Canónigo de la Sta. Catedral Basílica de Tortosa, Dr.D. Vicente García Julve, ha estrenado dos composiciones polifónicas a 6 voces mixtas y órgano: "Te Deum" y motete "Oremus pro Antistite nostro Emmanuelle". Ambas piezas bellísimas y maravillosas, exponente irrefutable de la capacidad y maestría de nuestro querido paisano."*³⁰

És la dècada del Concili Vaticà II (1962-1965). En desembre de 1963 es constitueix el *Sacrosantum Concilium* sobre la Sagrada Litúrgia³¹, i en març de 1967 promulga l'edicta *Musicam sacram* sobre la Música Sagrada a la Litúrgia³². Els grans canvis que es deriven de les interpretacions que promulga el Concili respecte a la Música influiran de manera decisiva en la tasca musical de Garcia Julbe: com a mestre, com a musicòleg, com a compositor...³³

Els últims anys de la dècada dels 60, importants esdeveniments s'encadenen de manera definitiva per a Vicent Garcia. La crisi vocacional al

II. BIOGRAFIA

seminaris espanyols es veu agreujada a Tortosa per la partició de la diòcesi Sogorb-Tortosa. Els descens de seminaristes i de secularitzacions afecta directament tots els àmbits religiosos, entre els quals hi ha també la música:

[...] son ya alarmantes los síntomas de agitación general en la Iglesia: crisis del clero y de las vocaciones, contestaciones doctrinales y disciplinarias, tambaleo de no pocas instituciones y estructuras eclesiales. Los seminarios, punto neurálgico y caja de resonancia de esta crisis, navegan con gran dificultad en medio de esta borrasca.[...] Cada seminario diocesano se defendía y vivía como podía."³⁴

En octubre de 1968, renuncia com a bisbe de Tortosa Manuel Moll i Salord. El 69/70 serà l'últim curs per a Garcia Julbe com a professor del Seminari³⁵. L'entrada en vigor dels nous plans d'estudi de l'any 70 capgirarà de manera decisiva la presència de la música sacra al Seminari.

El 30 d'Abril de 1970, Tortosa reconeix la seua labor i el premia amb la distinció *Dert Ilerca* al mèrit Pro Art:

*"DISTICIÓN AL ILUSTRE VINAROCENSE RVDO.D.
VICENTE GARCÍA JULVE*

Al muy Iltre.Rvdo. Vicente García Julve y en solemne acto celebrado el pasado día 30, en el Salón de Actos de la Casa de la Cultura de Tortosa, bajo la presidencia del Excmo. Sr.D.José Antonio Serrano Montalvo, Gobernador Civil de la Provincia, y por el Obispo de la Diócesis, Ilmo. y reverendísimo Sr.D.Luis María Carles, le fue impuesta la "Dert-Ilerca al mérito Pro-Arte" que recientemente le había sido otorgada. Hizo la imposición el Iltre. Sr.D.Felipe Tallada de Esteve, Alcalde de la ciudad, glosando la extraordinaria labor llevada a cabo en pro de la música por "Mosén Vicens", "méritos que, aun sabiendo que le hiero en su humildad, no puedo silenciar..."[...]"³⁶

II. BIOGRAFIA

*Tenga la seguridad que el gratísimo recuerdo de Vd,
me acompaña siempre y revive en el corazón de su servidor
y amigo en Cristo,*

Manuel Moll (firma y rúbrica)

Ciudadela, 16-Abril-1971

De la carta se'n desprén la gran amistat que el bisbe Manuel Moll i Salord va compartir amb Vicent Garcia, una amistat que duraria fins a la mort d'aquell pel març de l'any següent a la missiva.³⁷

El 15 de desembre de 1972, Vicent Garcia és nomenat *Dignidad de Maestrescuela de la Santa Església Catedral Basílica de Tortosa*³⁸.

En octubre de 1973, Vicent Garcia, deixa la seua tasca religiosa i musical a Tortosa, per a traslladar-se definitivament a Vinaròs.

NOTES

¹ Arxiu del museu de Vinaròs. Còpia del document en Ramón Redó

² Arxius particulars Ramón Redó i Joaquín Simó.

³ *Surco, suplement del Butlletí Oficial del Bisbat*. núm.60. Any V. Tortosa. Desembre de 1949. p.2

⁴ Alanyà, B. (2001): *El Seminari Diocesà de Tortosa*. Tortosa, Bisbat de Tortosa. p. 477

⁵ Op.cit.: p. 479

⁶ Op. cit.: p. 685-695

⁷ Op.cit.: p. 486

⁸ Op.cit: p. 501

⁹ Op. cit: p. 528

¹⁰ Op. cit.: p. 541-542

¹¹ Op. cit: p. 543

¹² Brosse, O. i Altres (1986): *Diccionario del Cristianismo*. Barcelona, Herder. p.886

¹³ *Surco, suplement del Butlletí Oficial del Bisbat*. núm. 72. Any VI. Tortosa. Desembre de 1950. p.2

¹⁴ *Surco, suplement del Butlletí Oficial del Bisbat*. núm. 82. Any VII. Tortosa. Octubre de 1951.

¹⁵ *Surco, suplement del Butlletí Oficial del Bisbat*. núm. 83. Any VII. Tortosa. Novembre de 1951.p.4

¹⁶ *Surco, suplement del Butlletí Oficial del Bisbat*. núm. 116. Any X. Tortosa. Agost de 1954. p.2

¹⁷ *Surco, suplement del Butlletí Oficial del Bisbat*. núm. 121. Any XI. Tortosa. Gener de 1955. p.2

¹⁸ *Surco, suplement del Butlletí Oficial del Bisbat*. núm. 131. Any XI. Tortosa. Novembre de 1955.p.4

¹⁹ *Ib.id*

II. BIOGRAFIA

- ²⁰ *Surco, suplement del Butlletí Oficial del Bisbat.* núm. 143. Any XII. Tortosa. Gener de 1956. p.2
- ²¹ Brosse, O. i Altres (1986): *Diccionario del Cristianismo.* Barcelona, Herder. p. 956
- ²² Alanyà, B. (2001): *El Seminari Diocesà de Tortosa.* Tortosa, Bisbat de Tortosa. p. 556.
- ²³ Arxiu particular de J. Bover
- ²⁴ Arxiu particular de J. Simó
- ²⁵ Actes de constitució de l'Institut «Ramón Berenguer IV». Arxiu de la Diputació de Tarragona.
- ²⁶ *Vinaroz, Semanario de información local.* núm.96, Any III. 24/1/1959. p.4. Formaven la Comissió de Música: "Muy Iltre. Sr.D. Vicente García Julve, D. Francisco Obiol, D. José Santos, D. Tomás Mancisidor, D. Carlos Santos Ventura, D. Joaquín Simó, D. Antonio Carbonell, D. Jose María Lluch, D. Juan A. Serret, D. Francisco Farga."
- ²⁷ *Vinaroz, Semanario de información local.* núm.145, Any IV. 2/1/1960. p 1
Ib.id. núm.148, Extraordinari. Any IV. 23/1/1960. p. 21
Ib.id. núm. 149, any IV. 30/1/1960. p.3,4
- ²⁸ *Surco, suplement del Butlletí Oficial del Bisbat.* núm. 170. Any XV. Tortosa. Desembre de 1959. p.2
- ²⁹ Inscripció que figura al final de la partitura. Arxiu CVR
- ³⁰ *Vinaroz, Semanario de información local.* núm.272, Any VI. 9/6/1962. p. 1
- ³¹ Brosse, O. i Altres (1986): *Diccionario del Cristianismo.* Barcelona, Herder. p. 931
- ³² *De Musica Sacra - Instruction on Sacred Music in the Liturgy:*
<http://www.catholicliturgy.com/documents/musicamsacram.shtml>
- ³³ *Mediterráneo.* núm. 14454, època III. Any XLVI. 15/2/1985. p.16,17
Mediterráneo. núm. 11862. Any XXXIX. 6/10/1976. p.5

³⁴ DD.AA., (1985): *Balance del Concilio Vaticano II a los veinte años*. Vitoria, Publicaciones del Seminario de Vitoria. p. 272-273.

³⁵ Alanyà, B. (2001): *El Seminari Diocesà de Tortosa*. Tortosa, Bisbat de Tortosa. p. 691

³⁶ Vinaroz, *Semanario de Información local*. núm.157, 2ª època. any XIV. 9/5/1970. p.5

³⁷ Vinaroz, *Semanario de Información local*. núm.783. any XV. 25/3/1972. p.3

³⁸ Vinaroz, *Semanario de Información local*. núm.823. any XV. 30/12/1972. p.1,3

8. Vinaròs 1970-1997

La vinculació amb Vinaròs, la seua ciutat natal, no s'ha vist tallada durant tot el temps que Vicent Garcia ha estat a Tortosa. La participació als actes religiosos en honor al Patró Sant Sebastià pel gener¹, i en honor a la Verge de la Misericòrdia pel maig o pel juny², oficiant la missa i portant la Sagrada Relíquia, que s'han mantingut en el període anterior, no sols es mantindran durant aquesta nova etapa, sinó que s'incrementaran. És el cas també dels actes religiosos que es celebren en honor del patró, a Barcelona³, Madrid⁴ i València⁵.

Comença en aquest període, amb més temps, una tasca musicològica, de transcripcions i de la qual encara no podem gaudir, per la pèrdua o deixadesa de les mateixes per les institucions que podrien traure-les a la llum. Prova manifesta d'aquest fet el trobem a la carta que dirigeix a D. Daniel Sarandeses, i que acompanya a les transcripcions de la polifonia compostel·lana del S. XVII de l'arxiu de la Catedral de Santiago⁶:

“Al Ilmo. Dr. Daniel Sarandeses Rodriguez, alumno, primero, y compañero, después, en la fundación del Seminario Menor de Lugo, y regencia del Mayor durante 12 años, los mejores de mi vida, dedico y ofrezco este trabajo.

Después de haber investigado en los principales archivos musicales, debía hacer algo para nuestra amada Galicia. Hace algunos años, llegué peregrino a Santiago, y nuestro común amigo y llorado compañero el Sr. Obispo Dr. Miguel Novoa me facilitó el poder sacar microfilmes de la polifonía jacobea más antigua de aquel archivo catedral. Era del siglo XVII. ¡Lástima que no tuviera tiempo para fotografiar la del siglo XVIII!

II. BIOGRAFIA

En tierras levantinas trabajé aquel material. Mi trabajo resultó un placer de añoranzas y oración al Apóstol.

El resultado fue este trabajo que hoy te ofrezco, a las puertas del cincuentenario de mi llegada a Galicia.

Tú fuiste quien me enseñó a conocer a fondo y amar esa tierra “meiga”.

Sus momentos, sus rincones maravillosos, su lengua y literatura, sus costumbres, sus canciones (¿recuerdas la canción de tuna de tu santa madre “Dña. Concha “O paxariño”?), su alma entera, hasta convertirme en un verdadero y entusiasta gallego de adopción.

Con todo mi corazón

[signatura] Vicente García Julbe

Canónigo Maestrescuela de la Catedral de Tortosa.

Vinaroz, marzo de 1977”⁷

El 2 d'octubre de 1983, dirigeix una vegada més a Vila-real la Missa del Roser del Mestre Lluís Romeu, presidida pel Cardenal Vicent Enrique Tarancón⁸. En aquesta ocasió, és televisada en directe per TVE, i podem apreciar en viu la seua vivència i el caràcter musical que imprimeix a les seues composicions⁹.

El 10 de març de 1984, Vinaròs li rendeix un emotiu homenatge, en el qual participa la Coral Vicent Ripollés de Castelló, i la de Vinaròs, que prendrà des d'aquell mateix dia el seu nom: Coral Garcia Julbe¹⁰.

En aquest acte, és nomenat fill predilecte de la ciutat:

"En el Salón de Sesiones de la Casa Consistorial de la Muy Noble y Leal Ciudad de Vinaròs, siendo las veintiuna horas y cinco minutos del día 7 de marzo de 1984 [...]

[...]

VI.- NOMBRAMIENTO DEL MUY ILUSTRE REVERENDO DON VICENTE GARCÍA JULBE COMO HIJO PREDILECTO DE LA CIUDAD.- Seguidamente se da cuenta de la moción presentada por la Alcaldía proponiendo al Pleno de la Corporación el nombramiento, en virtud de los méritos contraídos, del

Muy Ilustre Reverendo D.Vicente García Julbe como hijo predilecto de la Ciudad.

A la vista de la misma, por unanimidad de todos los miembros de la corporación, se acuerda:

1º, Incluir el asunto en el orden del día por razones de urgencia.

2º, Nombrar al Muy Ilustre Rvdo. D.Vicente García Julbe Hijo Predilecto de la Ciudad.

[...]

En el programa només figuren obres de Vicent Garcia, i el *Haec est dies* de José Mª Peris:

PRIMERA PARTE

Gloria Laus

Tantum Ergo

Sacerdos et Pontifex

Justus ut Palma

Alleluia

Don Bueso (Arm.)

Molinera (Arm.)

Tota Pulchra

(6 voces en dos coros. Con la participación de la Coral Vinarocense)

SEGUNDA PARTE

Carmeleta (Text: Bernat Artola)

Cançó de Gener (Text: Bernat Artola)

Prendimiento (Tradiderunt me). 4 voces m. y solo.

Magnificat, 4 voces m. y órgano.

Salmos 46 y 150: “Omnes gentes, plaudite manibus” y “ Laudate Dominum in sanctis ejus”, 4 voces m. y órgano.

Haec est Dies (4 voces m. y sólo) J.M.Peris

Solistas: Pedro Guerediaga y Miguel Gómez

Coro: Coral Vinarosense

II. BIOGRAFIA

Órgano: Miguel Alepuz
Director: Juan R. Herrero¹¹

El maig del mateix any, rep a Tortosa un homenatge al Seminari:

*“- un acte dels capellans al seu germà,
- un acte dels canonges al seu company,
- un acte del Bisbat al seu capellà,
- un acte dels deixebles al mestre,
- un acte de tots els amics de mossén GARCIA.”¹²*

En aquesta ocasió, rep un dels honors més alts per a un capellà: el nomenament de Capella Pontifici, pel Papa Joan Pau II:

“SECRETARIA STATUS

Summus Pontifex

Joannes Paulus II

inter Suos Cappellanos adlegit Rev[erendum] Dominum

Vincentium García Julbe. / e Dioccesi Dertosensi.

Quod quidem eidem Rev[erendo] D[omi]no García Julbe

opportune significatur:

Ex Aedibus Vaticanis, die XXX mensis Aprilis

anno MCMLXXXIV.

*[Firma il.legible]**

[Segell en sec]”¹³*

A l'any següent, en 1985, la mateixa Coral Vicent Ripollés, grava un cassette amb obres sols de Garcia Julbe¹⁴.

En 1987, és la Congregació de Filles de la Mare de Déu del Rosari de Vila-real, la que li ofereix un homenatge¹⁵, en reconeixement pels anys de dedicació i voluntat cap a elles¹⁶.

En 1988, l'Ajuntament de Vinaròs, li dedica un carrer:

"En la sesión celebrada por el Pleno de este Ayuntamiento el día 8 de Junio de 1988, se adoptó entre otros el siguiente acuerdo:

XIII.- NOMINACIÓN DE VARIAS CALLES DE LA CIUDAD.- Seguidamente se da lectura a la Corporación de las propuestas elaboradas por la Comisión de Cultura para nominar a una serie de calles de esta Ciudad con nombres de personas y cosas de gran tradición y significación en esta Ciudad.

A la vista de todo lo anterior, la Corporación por unanimidad acuerda dar los nombres a las siguientes calles:

[...]

- Calle Mosen Vicente García Julbe.- Musicolec.[sic]- Calle totalmente urbanizada y construida que existe al lado derecho (sentido hacia el Cementerio) de la Avda. Maria Auxiliadora, paralela y después de la calle Ausias March.

[...]”¹⁷

El 2 d'Abril de 1989, Vinaròs li mostra novament la seua gratitud amb un nou concert-homenatge¹⁸, aquesta vegada participa la banda *La Alianza* de Vinaròs i la mateixa Coral Garcia Julbe.

II. BIOGRAFIA

La dècada dels 90 transcorre entre alguna composició nova i sobretot el reconeixement d'amics, familiars, i personalitats religioses i de l'entorn musical.

El 25 d'agost de 1997, mor a Vinaròs. Tota la premsa de la província es fa ressò de la notícia¹⁹. A l'endemà, es decreta dia de dol:

"RESOLUCIÓN DE LA ALCALDÍA

Habiendo fallecido el Muy Ilustre D.Vicente García Jul[b]e, Hijo Predilecto de la Ciudad, según acuerdo plenario de este ayuntamiento de fecha 10 de octubre de 1984 [sic], esta Alcaldía,

RESUELVE

Declarar como día de Luto Oficial el 27 de Agosto de 1997, por lo que las banderas ondearán a Media Asta y se publicará una esquela en el Semanario Vinaròs, en recuerdo póstumo de este Muy Ilustre vinarocense.

Así mismo la Corporación asistirá a las exequias fúnebres, que están previstas celebrarse el día 27 de Agosto de 1997, a las 19 horas en la Iglesia Arciprestal de nuestra ciudad.

Vinaròs, a 26 de Agosto de 1997

EL ALCALDE

[rúbrica]

Fdo.: Jacinto Moliner Meseguer

Els funerals es fan aquest dia a l'Arxiprestal de Vinaròs²⁰. El gregorià i la polifonia el van acompanyar en l'últim adéu juntament amb la Coral Garcia Julbe, els seminaristes, *La Alianza*, els familiars...

Encara hi ha dos actes pòstums que se li fan a Vinaròs. En 1998, un concert-homenatge a càrrec de la Coral García Julbe²¹, i la col·locació d'una placa commemorativa a la seua casa natal, per l'Associació Amics de Vinaròs.

NOTES

¹ La relació de ressenyes aparegudes en la publicació *Vinaroz, Semanario de información local* i que constaten aquest fet és la següent:

- núm.95, Any III. 17/1/1959. p.5
- núm. 149, any IV. 30/1/1960. p.3, 4
- núm.201, Any V. 28/1/1961. p. 5 i 6
- núm.252, Any VI. 20/1/1962. p. 5
- núm.253, Any VI. 27/1/1962. p. 5
- núm.411, Any IX. 30/1/1965. p. 6
- núm. 38, 2ª època. any XII. 27/1/1968. p. 1
- núm.142, 2ª època. any XIV. 24/1/1970. p. 1
- núm. 194. Any XV. 2ª època. 23 /1/1971. p.1
- núm.195, 2ª època. any XV. 30/1/1971. p.1,3
- núm. 773. any XV. 15/1/1972, p.3
- núm. 774 . any XV. 22/1/1972. p.2 i 3
- núm. 775. any XV. 29/1/1972, p.3
- núm.827. any XV. 27/1/1973. p.4
- núm. 877. any XVI. 12/1/1974. p.3
- núm. 878. any XVI. 19/1/1974. p.3
- núm.879. any XVI. 26/1/1974. p.3, 4
- núm.880. any XVI. 2/2/1974. p.6
- núm. 930. any XVIII. 18/1/1975. p.3
- núm.931. any XVIII. 25/1/1975. p.3
- núm.932. any XVIII. 1/2/1975. p.1
- núm. 982. any XVIII. 17/1/1976. p.3
- núm. 983. any XVIII. 24/1/1976. p.3, 8
- núm.984. any XVIII. 31/1/1976. p.6
- núm. 1034. any XIX. 15/1/1977. p.3
- núm. 1035. any XIX. 22/1/1977. p.1,2,6

II. BIOGRAFIA

- núm.1036. any XIX. 29/1/1977. p.1,3
núm. 1085. any XIX. 14/1/1978. p.3.
núm.1087. any XXI. 28/1/1978. p.6
núm.1127, 3ª època. any XXIII. 26/1/1980. p.5, 8
núm.1177. any XXIV. 24/1/1981. p.6
núm.1227. any XXV. 23/1/1982. p.5
núm.1228, 3ª època. Any XXV. 30/1/1982. p.1
núm.1278, 3ª època. Any XXVI. 29/1/1983. p.6.
núm. 1327, 3ª època. Any XXVI. 21/1/1984. p.15.
núm.1328. any XXVI. 28/1/1984. p.16
núm. 1429, 3ª època. Any XXVIII. 1/2/1986. p. 10

² La relació de ressenyes aparegudes en la publicació *Vinaroz, Semanario de información local* i que constaten aquest fet és la següent:

- núm. 791. any XV. 20/5/1972. p.3
núm. 845. Any XV. 2/6/1973. p.1 i 2
núm.846. any XV. 9/6/1973. p.4
núm. 896. Any XVII. 25/5/1974. p.1
núm.897. any XVII. 1/6/1974. p.4
núm.947. any XVIII. 17/5/1975. p.1
núm. 946. Any XVIII. 10/5/1975. p.1
núm. 1001. Any XVIII. 29/5/1976. p.1
núm.1002. any XVIII. 5/6/1976. p.1
núm.1053. any XIX. 28/5/1977. p.1
núm.1144. Any XXIII. 24/5/1980. p.1,6
núm.1144. Any XXIII. 24/5/1980. p.1,6
núm.1196, 3ª època. Any XXIV. 6/6/1981. p.7
núm.1245, 3ª època. Any XXV. 29/5/1982. p.3
núm.1296, 3ª època. Any XXVI. 4/6/1983. p.10
núm.1349, 3ª època. Any XXVI. 23/6/1984. p.15

núm. 1547, 3ª època. Any XXIX. 4/6/1988. p. 3

³ La relació de ressenyes aparegudes en la publicació *Vinaroz, Semanario de información local* i que constaten aquest fet és la següent:

núm.148, Extraordinari. Any IV. 23/1/1960. p.15

núm. 149, any IV. 30/1/1960. p.7

núm.150, Any IV . 6/2/1960. p. 7

núm.200, Any V. 21/1/1961. p. 3

núm.359, Any VIII. 1/2/1964. p. 2

núm.142, 2ª època. any XIV. 24/1/1970. p. 1

núm.144, 2ª època. any XIV. 7/2/1970. p. 1

núm.876. any XVI. 5/1/1974. p.9

núm. 878. any XVI. 19/1/1974. p.4

⁴ La relació de ressenyes aparegudes en la publicació *Vinaroz, Semanario de información local* i que constaten aquest fet és la següent:

núm.1175, 3ª època. Any XXIII. 10/1/1981. p.6

núm.1177. any XXIV. 24/1/1981. p.7

⁵ La relació de ressenyes aparegudes en la publicació *Vinaroz, Semanario de información local* i que constaten aquest fet és la següent:

núm.1090. any XXI. 18/2/1978. p.6

⁶ La ressenya completa de les transcripcions trobades a l'arxiu de la Catedral de Santiago és la següent: *COLECCIÓN COMPLETA DE LA POLIFONÍA JACOBEO DEL SIGLO XVII / (30 obras:740 páginas) / ARCHIVO MUSICAL DE LA CATEDRAL DE SANTIAGO DE COMPOSTELA / Transcripción a notación moderna y partitura / VICENTE GARCÍA JULBE / Miembro del Instituto Español de Musicología / y de la / Societat Catalana de Musicologia*

⁷ Carta dirigida a Sarandeces. Transcripcions de la Col· lecció completa de la Polifonia Jacobea del Siglo XVII. Arxiu Musical de la Catedral de Santiago.

⁸ *Vinaròs, Setmanari d'Informació local*. núm.1313, 3ª època. Any XXVI. 8/10/1983. p.6; i núm.1315, 3ª època. Any XXVI. 22/10/1983. p.7

II. BIOGRAFIA

- ⁹ Arxiu de la Congregació de filles de la Mare de Déu del Rosari de Vila-real.
- ¹⁰ *Vinaròs, Setmanari d'Informació local*. núm. 1334, 3ª època. Any XXVI. 10/3/1984. p.1,8,9; núm.1335, 3ª època. Any XXVI. 17/3/1984.p. 1,4,5. *Mediterráneo*. núm. ?. Any ?. 10/3/1984. p.30
- ¹¹ Programa de mà del Concert-Homenatge a VGJ, a Vinaròs. Arxiu personal.
- ¹² Carta/ circular de l'Arxiprestat de Vinaròs als sacerdots. Arxiu de la Coral Vicent Ripollés
- ¹³ “Secretària d'Estat. El Summe Pontífex Joan Pau II elegeix al Rev. Sr. D. Vicent Garcia Julbe, de la Diòcesi de Tortosa, com un dels seus capellans. La qual cosa oportunament se li comunica al mateix Senyor Rev. Garcia Julbe: Donat en la Seu del Vaticà, el dia 30 del mes d'abril de l'any 1984.”
- ¹⁴ *Músicos Castellonenses, Vicente García Julbe*. Coral Vicent Ripollés. Xirivella Records, València. (1985).
- ¹⁵ *Castellón Diario*. núm. 1922. Any VI. 18/9/1987. p.8
- ¹⁶ *Hojas de Rosa*. octubre 1987. p.9; novembre 1987. p.2, 3, i *Vinaròs, setmanari d'informació local*. núm. 1514, 3ª època. Any XXVIII. 10/10/1987. p. 11
- ¹⁷ Actes de l'Ajuntament de Vinaròs. Sessió ordinària. 8/6/1988.
- ¹⁸ *Vinaròs, setmanari d'informació local*. núm. 1586, 3ª època. Any XXIX. 18/3/1989. p. 3; núm. 1587, 3ª època. Any XXIX. 25/3/1989. p. 13; núm. 1588, 3ª època. Any XXIX. 1/4/1989. p. 6; núm. 1589, 3ª època. Any XXIX. 8/4/1989. p. 1, 4, 5, 14. També hi ha una ressenya en *Castellón Diario*. núm. 2483. Any VIII. 6/4/1989. p. 10
- ¹⁹ *Levante de Castellón*. núm. 18431, III època. Any LI. 27/8/1997. p.8
Mediterráneo. núm. 6634. Any LIX. 27/8/1997. p 12
Castellón Diario. núm. 5554. Any XVI. 27/9/1997. p 19
Cronica de Vinaròs. núm.82. Any VI. 6/9/1997. p.7, 46 i 47
- ²⁰ *Mediterráneo*. núm. 6635. Any LIX. 28/8/1997. p. 14
Castellón Diario. núm. 5555. Any XVI. 28/9/1997. p 19
Levante de Castellón. núm 18432, III època. Any LI. 28/9/1997. p.41

Vinaròs, Setmanari d'informació local. núm.2.011, 3ª època. any XXXVI .
30/8/1997. p.5,6,7,9,21

²¹ *Vinaròs, setmanari d'informació local.* núm. 2050, 3ª època. Any XXXVII.
6/6/1998. p.13; núm. 2052, 3ª època. Any XXXVII. 20/6/1998. p.17